Part-6

#G<K}—¨< ØÁo Ã1 ˜¨<' nK<" ✡"Èƒ ˜¨< ¾U{d¿ƒ u›Ò×T> SMŸ< ›ÃÅKU' ¡`e„e" u✡'@ Á¿ ²"É }eó uTÉ[Ó ˜¨<::$ ¾✡Ó²=›wN?`" vQ`Áƒ ✡"Èƒ M{dÁ†¨< ƒ‹LKI' ÅÓVU u{kÅ G<'@{ uðnÅ˜ƒ Ã1" TÉ[Ó U" ÃSeLM✍

Ze}—¨< ØÁo nK<" u}Óv` K✡"c< KTd¾ƒ U" SYª°ƒ TÉ[Ñ ÁeðMÓ"M✍ ¾T>M ˜¨<:: ›"} U" TKƒ1 ˜¨<' SYª°ƒ KTÉÓ U" ÁeðMÑ—M✍ SM"U' u›G<'< Ñ>²? uU`ŸA˜ƒ ¾}Á´lv†¨< ›"Ç"É ፇÖ=›„‹ "K<' uJ' 'Ñ` }Ã²HM TKƒ ˜¨<:: Ã1U ¾²=l ¯KU U™ƒ ˜¨<' ✡"ÓÇ=Á¨<e ¾¡`e„e ¡w` ✡" vQ`Ã¨<' ✡"Ç=G<U pÉe"¨< u›"} uŸ<M Ã{¨p ²"É ✡"ÉƒWª†¨< u²=l TKÇ MKU"l ✡¨ÇKG<:: KK?KA‰‹" SYª°ƒ SJ" /SWªƒ/ U" TKƒ ˜¨<✍ w²<-‹" M"Wª¨< ¾T>Ñv 'Ñ` ƒ°u={‹"" ˜¨<:: #QÃ¨, ¾^dD °pÉ ›Lƒ$ ¾T>K¨<" ƒ°u={‹"" ˜¨< M"Wª ¾T>Ñv¨<:: M"cÖ¨<" ¡`e„e" K✡— ÁK¨<" °pÉ M"Ã´ ÁeðMÒM::

Kw²-‰‹" M"Wª†¨< ¾T>Ñu< 'Ña‹" "w[„‰‹" "†¨<:: ¾✡Ó²=›wN?` vQ`Áƒ uT"ባu[cu< ¨<eØ }ÑMÖ¨< ✡"Ç={¿ U" MƒcÖ< ƒðMÒL‹G<✍ Kw²-‰‹" M"Wª†¨< ¾T>Ñu< 'Ña‹ U*„‰‹" "†¨<:: ŸU™„‰‹" Ò` ✡"Ç=G<U ŸU™ƒ ¡MKA‰‹" u›ÁK?¨< }q^˜}"M:: ¾✡Ó²=›wN?` vQ`Ã uÓLß KTd¾ƒ U" M"Wª ✡"ðKÒK"✍ KG<L‹"U TKƒ Ã‰LM' M"Wª¨< ¾T>Ñv ›"É 'Ñ` u=*`' õ`H{‹"" ˜¨<:: qT‹G< u²<]Á‹G< LK< c-‹ #✡'@" ¾UƒSKŸ<ƒ ŸJ" ¡`e„e" ƒSKŸ{L‹G<& ✡'@" ¾UƒSeK< ŸJ" ¡`e„e" ƒSeLK‹G<$ ŸTKƒ ¾T>ÁÓÉ ✡ÏÓ ¾Ö'Ÿ[õ`Hƒ ›K:: ✡Ó²=›wN?` ¾õ`Hƒ" S"ðe ✡"ÇMcÖ" G<L‹""U Te{¨e ✡ðMÒKG<:: ✡`c< ¾ፇÃM ✡" ¾õp'' ✡"Ç=G<U ^e" ¾SÓ³ƒ S"ðe cØ„"M:: eK²=l ✡`c< ✡"É"Å`Ñ¨< KÖ^" ፕÇÃ ^d‹"" ✡"eØ:: ³_ K²=l nM TKòÁ uJ' SMŸ< ✡"Èƒ ULi SeÖƒ ✡"‹LK"? uT>K¨< LÃ ✡¾çKÃG< ˜:: vÅ`Ñ¨< ¾T>hK¨< K✡""} Ømƒ Ñ>²? SeØƒ ˜¨<:: uSÖ'< ŸvÉ ¾J' 'Ñ`" ›É`Ñ"M:: ›"Ç"É Ñ>²? 'ÓÌ J" Ÿ²=l ¾SH@É ˜vK? ›K" ÅÓVU ✡Ó²=›wN?` Áe}T["" ›"Ç"É 'Ña‹ KTcLcM Ñ>²? ›Ã*["U:: u✡""} ✡" u›w S"ŸM u✡""} ✡" u¡`e„e S"ŸM ƒ"i Ñ>²? ✡"Ç=*^‹G< °ÉK<" Mc×‹G< ✡ðMÒKG<:: ✡'²=l"U Zeƒ ØÁo-‹ ✡c×‹ⅡKG<:: Mƒêñ†¨< ¾UƒðMÑ< ŸJ" ✡"Ç=G<U ¾TƒðMÑ<U wƒJ'<' ØÁo-‡ ¾T>Ÿ}K<ƒ "†¨<:: #nK<" KT" L"õM✍$ #nK<" ✡"Èƒ KK?KA‹ L"õM ✡‹LKG<✍ ✡"Ç=G<U u✡'²=lU LÃ ¾T>cT‹G<" 'Ñ` M{¨Ö<ƒ ƒ‹LL‹G<:: U"Mvƒ Ã1 SçKÁ‹G< w‰ K=J" Ã‹LM' 'Ñ` Ó" ›"É }ÚT] °ÉM" Mc×‹G< ✡ðMÒKG<:: Ã1U nK<" uðnÅ—'ƒ KK?KA‹ T"ðM u✡¨<'~ U" ÃSeLM? ¾T>K¨<" ¾U{eu<uƒ °ÉM ˜¨<::

¾}¨ÅÅ¤¨< ›UL"‹" ✡Ó²=›wN?` JÃ' eK UQ[ƒl" eK õp`l ✡"SeÓ"HK":: Ñ@{ ›=¾c<e JÃ' ›w" eLd¾¤" ¾p`v‹"U J' uÓM ¾U"[Ç¨< eLÅ[ÓlM" ✡"ScÓ"HK"::

✡Ó²=›wN?` JÃ' eK²=l u?}cw ³_ Ÿ✡— Ò` Ñ<u˜ƒ eKT>ÁÅ`Ñ<ƒ ✡"çKÁK":: Q´x‹" G<K< Åk S³S<`ƒ KTÉ[Ó Ã1" °pÉ eƒcÖ" Ã1 u¨<M U" ✡"ÅJ' ›d¾":: ✡`c<" u}SKŸ} ÁKw"" YÒƒ çØ ›É`ÓM"' ÅÓVU K✡— u®Ç^ ¾cÖ¤"" ቑ©U J' S"ðd© Gwƒ ›e{¨<c":: uk×Ä‡ Ømƒ Åmn-‹ uፕÇ¿ LÃ ¾T>cT"" 'Ñ` Ÿ¨<e×‹" e"¨x' e"çMÃ ✡" uòƒl e"k`w' Ñ@{ JÃ u¨<e×‹" ¾SËS]Á¨< Åk S´S<` ›É^Ñ> uSJ" ✡"ÉƒÑKê ✡"çMÁK":: ÅÓVU Ã1 uQÃ¨{‹" U" ✡"ÅT>SeM ✡"ÉƒÑêM" ✡"çMÁK":: ✡"Ç=G<U Ã1 uQÃ¨{‹" U" ✡"ÅT>SeM ✡"É"[Ç¨<U J' u²=G< SMŸ< ✡"É"Ã²¨< ✡`Ç":: Ã1" Ñ>²? K›"} cÖ":: u›=¾c<e eU ›T@"✐

ተከተሉኝ!

ቃሉን አስተምሩ- ክፍል 4

ዶ/ር ዴቪድ ፓሴት

ተርጓሚ እና አርታዒ፡- ዳንኤል ተሾመ ***Translated and Editted by: Daniel Teshome- email: danielshlom@yahoo.com***

ክርስቶስን መከተል፣ እንዲሁም ሕዝቦችን ደቀ መዛሙርት ማድረግ ምን ማለት ነው? የሚለውን ተከታታይ ትምህርት መመልከታችንን ስንጠቅስ፣ ከእኔ ጋር ዮሐንስ 17ን እንድታወጡ እጋብዛችኋለሁ። እስከ አሁን ደቀ መዛሙር በማድረግ ወስጥ የሚከተቱ ሁለት ግብ ዓቶችን ተመልክተናል። የተነጋገርንበት የደቀ መዝሙር ማድረጊያ የመጀመሪያው ግብዓት <u>ቃሉን መናገር /ማካፈል ነው</u>። የተነጋገርንበት ሁለተኛው ግብዓት <u>ቃሉን በተግባር ማሳየት ነው</u>። የምንነጋገርበት ሦስተኛው ግብዓት <u>ቃሉን ማስተማር</u> ነው።

በዚህ ምንባብ ላይ ይህን መመልከቱን ከመጀመሬችን በፊት በአእምሮአችሁ ወስጥ አንድ ምናባዊ ሥዕልን ላስቀምጥ እፈልጋለሁ። ከጥቂት ዓመታት በፊት በኒው ኦርሊያንስ ከእግሩ በታች ሆኜ ስለ ተማርሁበት ስለ ጂም ሻዲክስ ስናገር ሰምታችሁኛል። እርሱ እና እኔ በስኮትላንድ ወደሚካብከበት ኮንፍረንስ ተጉዛናል። በዚያ በነበርንበት ጊዜ በሴንት አንድሪወስ ባለ ያረጀ ስፍራ ጐልፍ የምንጫወትበትን ዕድል አግኝተናል። በዚያ ሁለታችን ብቻ ነበርን፤ ከዚያም ደግሞ ሁለት ሰዎች ከእኛ ጋር ተጨምሩልን። እነዚህም ሰዎች አንድ ሰወዬና ባለቤቱ ነበሩ፣ ደግሞም እኛ ስለ ኑሮዋቸው ጠየቅናቸው። ሰወዬወን እንዲህ አልሁት፣ "ኑሮአችሁን የምትገፉት ምን እየሠራችሁ ነው?" እርሱም "እኔ ጎልፍ እጫወታለሁ" አለኝ። እኔም "በጉዞ ላይ ናችሁ?" አልሁት። እርሱም፡ "አይ በጉዞ ላይ አይደለንም፡ ፡ "

እዚህ ፕሮፌሽናል የጎልፍ ተጫዋች ሆነህ ነው የምትሠራው? ስል ጠየቅሁት። አገራቸው አሜሪካ ሲሆን፣ በስኮትላንድ ነዋሪ ነበሩ፣ ደግሞም "እዚህ ጎልፍ መጫወት ነው ሥራህ?" አልሁና ጠየቅሁት። አይ አይደለም፡ ባለቤቴ አማካሪ ነች፤ በእርግጥ እርሷ ጥሩ ገንዘብ ታገኛለች፡ ፡ ስለዚህ ደግሞ እኔ ዝም ብዬ ጎልፍ እጫወታለሁ አለ። ይህ ከፊት ለፊትህ ተቀምጦ በነበረ ሰው ፊት ትዝብት ላይ ከወደቅህባቸው ጊዜያት አንዱ ነበር። ይህም ምናልባት በሁለት ደረጃ የተከሰተ ሳይሆን አይቀርም፡ ምክንያቱም በአንድ በኩል በመጀመሪያው ደረጃ ባለቤቱ በቤት ወስጥ የሚያስፈልጋቸወን ነገር ሁሉ ለማሟፈን ኀላፊነት ወስዳ ሳለች፣ ይህ ሰው በቋሚነት ዕረፍት ላይ ሆኖ ጎልፍ ይጫወታል ስትል ታስባለህ። ከዚያም ደግሞ ሌላ የምታስበው ነገር አለ። ይህም ምናልባት ከዚህ ሰው አንድ ነገር ልንማር እንችላለን የሚል ነው።

ከዚህ በቋሚነት ጊዜወን በዕረፍት ከሚያሳልፍ ሰው ሥዕላዊ መግለጫ እናየዋለን ብዬ የማስበው፣ ወደዚህ ደቀ መዝሙር አድራጊነት ሲመጣ፣ የብዙዎችን አሜሪካውያን ክርስቲያኖች ሕይወት ነው። በዚህ የቤተ ክርስቲያን ባህል ውስጥ ሆነን በቋሚነት ጊዜወን ወደምንጨርስበት አደገኛ ሁኔታ እናዘነብላለን ብዬ አስባለሁ። ለአምልኮ ወደ ቤተ ክርስቲያን እንሄዳለን። የተለመደ በሆነው ክርስቲያናዊ ሕይወት ወስጥ እንሳተፋለን፡፡ የቱም ክርስቲያን የሚያደርገወን ነገር እናደርጋለን። በዚህ ሁሉ የዳንንበት ቀዳሚው ዓላማን ወደ ጎን ትተነዋል። ይህን በተመለከትናቸው በሦስቱ ግብዓቶች ብርሃንነት ታስቡታላችሁ። ከዚህ ቀደም ሁለቱን ተመልከተናል፣ ዛሬ ሚለዳ ደግሞ አንዱን እንመለከተዋለን፡- እነዚህም ቃሉን መናገር/ማካፈል፣ ቃሉን በተግባር ማሳየት እና ቃሉን ማስተማር ናቸው። እነዚህ ለጥቂት ሰዎች የተተው ጉዳዮች እንደ ሆኑ የወሰድናቸው በክርስትና ሕይወት ወስጥ ያሉ ግብዓቶች ናቸው። ለዚያ ኀላፊነት ወስደዋል። ቃሉን ማካፈል፡ – ይህ የሰባኪው ተግባር ነው፡፡ እርሱ ነው ወንጌል የሚሰብከው፡፡ ወደ ክርስቶስ ይመራቸዋል፡፡ ይህ የሰባኪው ሥራ ነው፤ እርሱ ይህን ያደርጋል። ወይም ይህ ምናልባት በቤተ ክርስቲያን ወስጥ ላሉ ጥቂት ጥንድ ሰዎች የተተው ሥራ ነው፤ ቀሪዎቻችን ግን ይህ አይመለከተንም እንላለን።

ቃሉን በተግባር ማሳየት– እኔ የእግዚአብሔር ቅድስና እና ክብር፣ ታላቅነት እና ምሕረት፣ እንዲሁም ርኅራኄና ደግነትን የማሳየት ግዴታ አለብኝ ማለት ነው? ይሸ፣ እኔ ገና በሂደት ላይ ያለሁ ሠራተኛ አይደለሁምን? ይህን ማድረግ አልችልም።

ቃሉን ማስተማር ደኅና፤ ይህ የመጽሐፍ ጥናት ለሚያደርጉት፣ እንዲሁም ትናንሽ ቡድኖችን ለሚመሩት ሰዎች የተሰጠ ነው፡፡ እነዚህ መልካም መምህራን ናቸው።

ስለዚህ እነዚህን ነገሮች ለጥቂት ክርስቲያኖች እንሰጣለን። በዚህ ተከታታይ ትምህርት እያልነው ያለው፣ እንዲህ ያለው አስተሳሰብ ራስ ወዳድነት ያለበት፣ ገበያ ተኮር፣ እንዲሁም ሰዎች 'ዐርፈው' የሚቀመጡበት ክርስትና ነው የሚለወን ነው፡፡ ይህም የዳንንበትን ዐቢይ ዓላማ እና ክርስቶስ የሰጠንን ተልእኮ፣ እርሱ የሰጠንን ቀዳሚውን ኀላፊነት ቸል ይላል። በዚህ ተከታታይ ትምህርት ወስጥ እያልነው ያለው፣ ደቀ መዛሙርቱ እንደ መሆናችን ቃሉን የምናካፍላቸውን፣ እንዲሁም ቃሉን በተግባር የምናሳያቸውን ሰዎች እግዚአብሔር ሰጥቶናል፡፡ ስለዚህም ደግሞ ከእነዚህ ሁለት ተግባራት አልፈን ቃሉን ልናስተምራቸው ይገባል የሚል ነው። በዚህ ተከታታይ ትምህርት፣ በእውነቱ በገሃዱ ዓለም ለሌሉ፣ በላቀ ደረጃ ላሉ ክርስቲያኖች ይህን ኀላፊነት ማስጠቱን ትተን፣ በዚህ የእምነት ቤተሰብ ወስጥ ምድርን ትቶ ከመሄዱ በፊት ክርስቶስ የሰጠንን ቀዳሚነት ያለው ተልእኮ የመወጣት ኀላፊነቱን ለመወሰድ መጓጓት ያስፈልገናል እያልን ነው።

ይህን በማድረግ ሂደት ወስጥ ለክርስቶስ ክብር በዚህ ማኅበረሰብ ላይ በጎ ተጽዕኖ ለማምጣት እንሠራለን፡፡ ለክርስቶስ ክብር በዚህች ከተማ ላይ በጎ ተጽዕኖ እናመጣለን። በቃሉ እና በቃሉ ላይ በመሟሟት ሰዎችን ደቀ መዝሙር ለማድረግ ራሳችንን በቁም ነገር በምንሰጥ ጊዜ፣ ለክርስቶስ ክብር በሕዝቦች ላይ በጎ ተጽዕኖ እናመጣለን። እንግዲህ በአጭሩ ጉዳዩ ይህን ይመስላል። ይህ ዝም ብለው የሚያርፉበት ክርስትና አይደለም። ይህ መላው ተከታታይ ትምህርት ክርስቶስ ለሰጠን ነገር መጓጓትና ኀላፊነት መውሰድ ነው። እግዚአብሔር ሥራ ፊት የምንሆንበትን ክርስትና ከእኛ ያስወግድልን።

አሁን ቃሉን ስለ ማስተማር በዚህ ማለዳ እንነጋገራለን፡፡ ገና ከመጀመሪያው፣ በአስተሳሰባችን፣ ቃሉን አስተምሩ የሚለውን ስናገር፣ በምትሰማበት ጊዜ በዚህ በዮሐንስ 17 ላይ ቃሉን ማስተማር በተጠቀሰበት ጊዜ፣ ትምህርት ሲባል የምታስበት በክፍል ውስጥ ስለሚሰጠው፣ በዐይነቱ ወይም በማህሩ ገለጻ ስለሚጥበቁ ትምህርት ወይም በአንድ ጥቂት ተማሪዎችን በሚይዝ ክፍል ውስጥ አንድ ማምህር ቆሞ የሚያስተምርበትን ሁኔታ ይሆናል፡፡ ነገር ግን በኢየሱስ ሕይወት ውስጥ የምንመለከተው ነገር ይህ ቀዳሚ የማስተማሪያ መንገዱ እንዳልነበረ ነው፡፡ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት እንደ መሆናችን በቤተ ክርስቲያን ላሉ ለጥቂት ሰዎች ሳይሆን፣ ለሁላችንም ስለሚሆን የትምህርት ዓይነት ነው እየተነጋገርን ያለነው፡፡ ስለዚህ በክፍል ውስጥ የሚኘውን ትምህርት (ሌክቸር) አግኙ፡፡ ቃሉን ስለ ማስተማር በምትሰማበት በየትኛውም ጊዜ የዚህን ናሙና በአእምሮአችሁ ውስጥ አግኙ፡፡

በዮሐንስ ምዕራፍ 17 ቁጥር 13 ላይ እንነጋገራለን፡፡ ላለፉት ጥቂት ሳምንታት ከቁጥር 6-12 ያለውን ተመልክተናል፡፡ አሁን ቁጥር 13ን አውጥተን ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርት የጸለየውን እንመለከታለን፡፡

‹‹አሁንም ወደ አንተ እመጣለሁ በእነርሱም ዘንድ ደስታዬ የተፈጸመ እንዲሆንላቸው ይህን በዓለም እናገራለሁ፡፡ እኔ ቃልህን ሰጥቻቸዋሁ እኔም ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉምና ዓለም ጠላቸው፡፡ ከክፉ እንድትጠብቃቸው እንጂ ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም፡፡ እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ ከዓለም አይደሉም፡፡ በእውነትህ ቀድሳቸው ቃልህ እውነት ነው፡፡››

እንግዲህ እግዚአብሔር ለሰጠን ሰዎች ቃሉን እንዴት ነው የምናስተምረው? ይህን በጥቂት ልዩ ልዩ ደረጃዎች እንመለከተዋለን፡፡ መላው እና ዐቢይ የሆኑ እውነታዎች በኢየሱስ ክርስቶስ አገልግሎት ውስጥ ተንጸባረቀው እንመለከታቸዋለን፡፡ አነስ አድርገንም በእነዚህ ልዩ ቁጥሮች ውስጥ ጥቂት ነገሮችን እንመለከታለን፡፡ ከዚያም ደግሞ ይህ- መልካም የሆነ ደቀ መዝሙር ማድረግ፣ በአንተ እና በእኔ ሕይወት ውስጥ ምን ይምስላል? ወደሚለው እንዲያመራን እፈልጋለሁ፡፡

እስኪ ከመጀመሪያው እንነሣ፤ ይህም ሰፊ መላይ አመላካከት ሲሆን፣ ነገር ግን ኢየሱስ እዚህ ላይ ማን እንደሆነ የሚያሳይ ሥዕል አለ፡፡

እግዚአብሔር ለሰጠን ሰዎች ቃሉን እንዴት እናስተምራለን? በመጀመሪያ ቃሉ ለእኛ የተሰጠ የእግዚአብሔር ስጦታ እንደሆነ እንቄጥራለን፡፡ ይህ በተለያዩ ጊዜያት በዮሐንስ 17 ውስጥ በጭብጥነት በተደጋጋሚ የምንመለከተው ነው፡፡ በቁጥር 14 ላይ እንዲህ የሚል እናነብባለን፡፡ ኢየሱስ እንዲህ አለ- ‹ቃልህን ሰጥቼአቸዋሁ፡፡› በሌላ አነጋገር፤ የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቻቸዋለሁ፡፡ ይህን ነገር በተደጋጋሚ እንመለከተዋለን፡፡ ይህ ቁጥር 8 ላይ ካለው ጋር አንድ ነው፡፡ እርሱ እንዲህ አለ፡- ‹‹የሰጠኸኝን ቃል ሰጡኋቸው፡፡›› ይህን ነገር በተደጋጋሚ እንመለከተዋለን፡፡ አብ ለኢየሱስ ሰጠው፤ ኢየሱስም ለደቀ መዛሙርቱ ሰጣቸው፡፡ ደቀ መዛሙቱ የኢየሱስ ቃሎች ከየት እንደ ማጡ ያውቃሉ፡፡ ይህን በእርግጠኝነት ያውቃሉ፡፡ ቀደም ሲል ለቃልህ ታዘዙ፣ እንዲሁም እነዚህ ቃሎች ከአንተ እንደ ማጡ ያምናሉ ብሎ ይናገራል፡፡ የእነዚህን ቃሎች ባለቤት ያውቃሉ፤ የቃሉን አመንጪ ያውቃሉ፡፡ በተደጋጋሚ

እነዚህ ሰዎች በምድር ላይ ከኢየሱስ ጋር በነበራቸው ዕለታዊ እርምጃ ከአብ ዘንድ በሚጡ ቃላት ረስርሰው ነበር፡፡ ቢያንስ ቢያንስ ወደ 66 ጊዜያት በወንጌላት ወስጥ ብቻ (እነዚህ ብቻ ናቸው ተዘግበው ያሉት) ኢየሱስ በቀጥታ ከብሉይ ኪዳን ጥቅስ የጠቀሰባቸው እና የአብን ቃል ያካፈለበት ሁኔታ አለ፡፡ ይህ ምን ማለት ነው? ይህም ከሌሎች ጋር በሚደረግ የሁለትዮሽ ወይይት በብሉይ ኪዳን ወስጥ የሚገኙ ከ100 በላይ የሆኑ በተዘዋዋሪ ሜልኩ ከተሰጡ ጥቆማዎች /ፍንጮች/ በተጨማሪ የሚገኝ ነው፡፡ እነዚህ ሰዎች በተደጋጋሚ በቃሉ ረስርሰዋል፡፡ ይህ ለእነርሱ የተሰጠ ስጦታ ነው፡፡

ይህን በጥቂት የተለያዩ ደረጃዎች እንድናስበው እፈልጋለሁ፡፡ በመጀመሪያ የእግዚአብሔርን ቃል በመቀበሉብትና ለእርሱም ዋጋ በሚሰጡበት ጊዜ፣ ይህ ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣ መለጥ እንደሆነ፣ እግዚአብሔር ራሱን እንደ ገለጠ ይረዳሉ፡፡ ስለዚህ ልንገነዘበው የሚገባው የመጀመሪያው ነገር እግዚአብሔር ፈቃዱን ለእኛ የሚልጥ መሆኑን ነው፡፡ ይህ በመላው የኢየሱስ ሕይወት ከእነዚህ ደቀ መዛሙርት ጋር ሳለ በሰጠው አገልግሎት ወስጥ የምንመለከተው ነው፡፡ ይህም ልክ እነርሱ በምሥጢር እንደሚጠብቁት ያለ ነገር ነው፡፡ መለጥ የዚህ ነገር ዕምብርት ነው፡፡ ይህ የሆነ ተፈጥሮአዊ የሆነ ይዘታ አይደለም፡፡ ይህ ጭንብል አጥልቃችሁ ከሆናችሁ እና ጭንብሉን ካወለቃችሁ እናንተ ማን እንደ ሆናችሁ እንደሚገለጥበት ያለ ነገር ነው፡፡ ኢየሱስ የሰጠው ቃል ከፊት ለፊታችን ያለው ቃል እግዚአብሔር ጭንብላችንን መውሰድ እና ራሱን ለእኛ መግለጡ ነው፡፡ እንዴት እንደሚሰብ፣ እንዴት እንደምሠራ፣ እኔ ማን እንደ ሆንሁ፣ እንዲሁም በሕይወታችሁ ወስጥ እንዴት እንደምሠራ ልታውቁ ትወዳላችሁ፡፡ ይህ እኔ ራሴን ለእናንተ የምገልጥበት ነው! ይህ ሚስጥራዊ ነገር ነው፡፡

ይህ በመላው ወንጌላት ወስጥ እንመለከተዋለን፣ ምክንያቱም ኢየሱስ ዘወትር ይህን ይናገራል፡፡ እርሱ ይናገራል፤ እርሱ ያስተምራል፣ ደግሞም እርሱ የሚናገረው ነገር ምን እንደሆነ ምንም ግንዛቤ የሌላቸው ሰዎች አሉ፡፡ ኢየሱስ ዋና መምህር፣ ዋና ተግባቦትን ፈጣሪ እንደሆነ የምናውቅ መሆኑ ግልጽ ነው፡፡ ነገር ግን አንዳንድ ጊዜ ሰዎች እንዴት ባለ ሜልኩ ለዚህ ምላሽ ሰጠ? የሚለው ይህ የከበረ ምሳሌ አለን፡፡ አንዳንድ ጊዜ ለሚረዳት የሚያስቸግሩ በወንጌላት ወስጥ የምናገኛቸው ያካፈላቸው እነዚያ ምሳሌዎችን እንደሆኑ ታውቁዋቸዋላችሁ? ከኋላ ተቀምጠው፤ ምሳሌዎቹን እየሰሙ ምላሽ ይሰጡ የነበሩ ሰዎችን የተመለከተ ይህ ምሳሌ አለን፡፡

አ፣ ይህ የሚያታምን ነገር ነው!

የምመለከተው ምሳሌ ይህን አይደለም፡፡ ወደዚያ መመለስ አይኖርብንም፤ ነገር ግን አንተ በተሰበሰቡት ሰዎች ዘንድ እንደ ነበርህ አስብ፡፡ ይህን አድምጥ፡፡ ይህ ከማርቆስ 4 የተወሰደ ምሳሌ ነው፡፡ አንተ በተሰበሰቡት ሰዎች ዘንድ አለህ፣ ደግሞም ኢየሱስ እንዲህ አለ፡-

<<በምድር ዘርን እንደሚዘራ ሰው የእግዚአብሔር መንግሥት እንደዚህ ናት ሌሊትና ቀን ይተኛልም ይነሣልም፤ እርሱም እንዴት እንደሚሆን ሳያውቅ ዘሩ ይበቅላል ያድጋል፡፡ ምድሪቱም አውቃ በመጀመሪያ ቡቃያ ኋላም ዛላ፣ ኋላም በዛላው ፍጹም ሰብል ታፈራለች፡፡ ፍሬውን ግን በበሰል ማጭድ ይልካል ደርሶአልና ወዲያው ማጭድ ይላካል>> (ቁ. 26-29)፡፡

አ! ይህን ሰምታችኋልን? አይ አልሰማንም፡፡ እነርሱ ይህን አይረዱትም፡፡ እነዚህ ሰዎች ኢየሱስ ስለሚናገራቸው ነገሮች ምንም የሚረዱት ነገር አልነበራቸውም፡፡ ኢየሱስ በወንጌላት ወስጥ በተደጋጋሚ ያደርገው የነበረው ነገር ምንድን ነው? ደቀ መዛሙርቱን ይመለከታቸው ነበር፡፡ በፊቶቻቸው ላይ ባዶነት ይታይ ነበር፡፡ ፍንጭ የምታህል ሚዳት የሌላቸው ነበሩ፡፡ ወደ ጐን ገትቶ እንዲህ ይላቸው ነበር፤ እሺ እናንት ሰዎች በዓለም ላይ ምን እየተናገርሁ እንደሆነ አልተረዳችሁም፡፡ መልካም፡ በዚህ ጉዳይ ላይ ልናገረው የፈልግሁትን ላስታውቃችሁ፡፡ የዘሪው ምሳሌን አካፈለ፡፡ ምሳሌውን ከመስጠት ይልቅ ለእነዚህ ሰዎች ማብራሪያውን ለመስጠት ሦስት እጥፍ ጊዜን ወሰደ፡፡ እነዚህ ሰዎች ከአብ የተሰጠ ማለጥን እንዲያገኙ ተደረጉ፡፡ ይህ ለእናንተ የሆነ የአባቴ ፈቃድ ነው፡፡ አብ ያለውን ነገር እንዲሁም ኢየሱስ የተናገረውን ነገር ለሚዳት (ለማግኘት) በጭጋግ ወስጥ እየተተረማመሱ አልነበሩም፡፡ ለእኛ ፈቃዱን ለመግለጽ ቃሉን ለእነርሱ እየሰጣቸው ነበር፡፡

ያንን በዛሬው ብርሃንነት እንድናስበው እፈልጋለሁ፡፡ ወደ ኋላ 2000 ዓመት በፍጥነት በመመለስ ስንቃኝ በቤተ ክርስቲያን ወስጥ ካሉ እጅግ የተለመዱ ጥያቄዎች አንዱ፤ <<በሕይወቴ ወስጥ የእግዚአብሔርን ፈቃድ እንዴት አወቃሁ? የእግዚአብሔር ፈቃድ ምንድን ነው?>> የሚለው ዘወትር የሚደመጠው ነው፡፡ እግዚአብሔር ሆይ ፈቃድህን የምታሳየኝ ከሆነ፣ አደርገዋለሁኝ፣ ነገር ግን ፈቃድህን እንዴት እንደማውቅ አላወቅም፡ እያልን በጭጋግ ወስጥ እየተተረማመስን ያለንበት ሁኔታ ነው የሚታየው፡፡

እንደዚህ ካለው ግራ መጋባት እስከ ዛሬው ድረስ ነፃ ላደርጋችሁ እፈልጋለሁ አለ፡፡ ፈቃዱን ለእኛ ሰጠን፡፡ አሁን በጭጋግ ወስጥ የምንመላለስ አይደለንም፡፡ ለሕይወታችን የሚያስፈልጉ አብዛኞቹ የእግዚአብሔር ፈቃድ ዝርዝር ጉዳዮች ቀደሞውኑ ለእኛ ተገልጸዋል፡፡ በቀጥታ በቃሉ ወስጥ እናገኛቸዋለን፡፡ አሁን የተገለጠ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የያዙ መጻሕፍት እንደሆኑ የምናውቃቸው 66 መጻሕፍት አሉን፡፡

95 በመቶ የሚሆነው የእግዚአብሔር ፈቃድ ቀደሞውኑ ለእኛ ተገልጾልናል የሚለውን አምናለሁ፡፡ እዚህ በቃሉ ወስጥ እናገናቸዋለን፡፡ አሁን ምን ዓይነት ወሳኔ በትክክል መወሰን እንዳለበት ይህ መጽሐፍ አይነግረንም፡፡ አንድ ቤተሰብ በዚህ ጉዳይ ወይም በዚያ ሁኔታ ላይ ምን መወሰን እንዳበት በትክክል አይነግረንም፡፡ ይሁን እንጂ፣ እግዚአብሔር ለገለጠልን 95 በመቶ ለሆነው ፈቃዱ ራሳችንን ከሰጠን ምናልባትም እኛ የማናውቀውን 5 በመቶ የሚሆነውን፣ እርሱ ሊያሳየን የታመነ ነው፡፡ በግራ መጋባት መቅበዝበዝ አይኖርብንም፡፡ በእውኑ ይህ ምጸታዊ አይደለምን? ሰዎችን ደቀ መዛሙር ለምናደርግበት ለታላቁ ተልእኮ የይስሙላ ስፍራ ሰጥተን ሳለ ዛሬ በቤተ ክርስቲያን ወስጥ ከሚነሡ እጅግ የተለመዱ ከሆኑ ጥያቄዎች አንዱ ይህ ነው፡፡ እንዲህ ይላል፤ ይህ ፈቃዴ ነው፣ ደግሞም ይህን ቸል ብለናል፣ እንዲሁም እጅግ የተለመደው የምንጠይቀው ጥያቄ፣ <<ለሕይወቴ ያለህ ፈቃድህ ምንድን ነው?>> የሚል ነው፡፡ ይህ ከቀዋር የሚገባ ጥያቄ አይደለም፡፡ ለሕይወታችን ያለው ፈቃዱ ምንድን ነው?

እጅግ ባለጠጋ በሆነው የአላባማ ክፍል እንኖራለን፡፡ ለሕይወታችን ያለው ፈቃድ ያለንን ንብረትና ሀብት ለድሆችና ለችግረኞች እንድናካፈል ነው፡፡ ያ ፈቃዱ ነው– ዋስትና ያለው ነው! ፈቃድህ ምንድን ነው? ብለን ልንጠይቅ አይገባም፡፡ ይልቁንም፡ ፈቃዱን ቸል ማለቱን ልንተው ይገባል፡፡ እኛ ወንዶች በሕይወታችን ስላለ የእግዚአብሔር ፈቃድ ማጠየቅ አያስፈልገንም፡፡ ለእኛ ያለው ፈቃዱ ሚስቶቻችንን ማክልገል፣ እንዲዚህ ባለው መልኩ እነርሱን መውደድ ነው፡፡ ይህም ልክ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያንን እንደ ወደዳት እና ራሱን ለእርስዋ እንደ ሰጠው

ነው፡፡ ይህንኑ ነገር ማድረግ ይጠብቅብናል፡፡ ይህ ለሕይወታችን ያለው ፈቃዱ ነው። ስለዚህም ራሳችንን ለሚስቶቻችን እንስጥ፡፡

በሰሜፑዊ ቻይና ከሚኖሩ የዲጃንግ ሕዝቦች ቡድን መካከል 595,000 የሚሆኑቱ በመቶዎች የሚቆጠሩ መስጅዶች አሉዋቸው፣ ነገር ነገር በመካከላቸው አንድ ክርስቲያን እንኳ የለም፤ አንድ ሚስዮናዊ እንኳ የለም፤ ወንጌል የለም፤ ምስክርነት የለም፡፡ ኢየሱስ የለም፡፡ ይህም ሆኖ እዚህ ስፍራ ላይ ሆነን፣ <<እግዚአብሔር ሆይ ምን እንዳደርግ ትፈልጋለህ? ብለን ስንናገር እንደመጣለን፣ እርሱም እኔ ላሳየሁም ለፈቃዴ ራስህን ስጥ፡፡ ፈቃዴን ለአንተ ገልጬሃለሁ የሚል ምላሽ ይሰጠናል፡፡

አንዳንድ ጊዜ በተለይም ከጥቂት ዓመታት በፊት በእውነቱ ከዚህ ጋር ታግዬአለሁ፡፡ ይህም በእስያ ወስጥ ባሉ በድብቅ ወደሚሄዱ የቤት ለቤት አብያተ ክርስቲያናት ዐወደ ሁኔታ ማዛዝን እና በትናንሽ መቀመጫ ላይ ተቀምጠው በቀን ለአሥራ ሁለት ሰዓታት አማኞች በትናንሽ ክፍሎች በአንድነት ሲሰበሰቡ ለመመልከት የሚደርገው ትግል ነው፡፡ ወደዚያ ስፍራ በሚሄዳ ከደረስህ እና መቀመጫ ካገኘህ፣ ትንሽ ዱካ ታገኝና ለአሥራ ሁለት ሰዓታት ተቀምጠህ ቃሉን ታጠናለህ፡፡ ለምንድን ነው እጅግ የተራቡት? ያንንስ ለማድረግ ሲሉ ሕይወታቸውን ለአደጋ ያገለጡት? ወደ አምልኮ አገልግሎታቸው ስትሄድ ይመለከቱህና፣ <<እንድትሰብክ እንፈልጋለን– ግን አጭር ስብከት አይደለም፤ እኛ የምንፈልገው ቢያንስ ቢያንስ ለምሽት ሁለት ሰዓት የሚፈጅ ስብከት ነው፡፡>> ይላሉ፡፡ እንደዚህ ያለው ረሃብ ለምን በዚያ ተገኘ?

ከዚያ ጋር ስታገል ሳለሁ መልሱን ላገኘው አልቻልሁም፡ ነገር ግን ዙሪያውን ያሉ ክፍሎችን ስቃኝ ሕይወታቸውን በገዛ ራሳቸው አስተሳሰብ ይመሩ ዘንድ እነርሱን የተዋቸውን የክህደት ፍልስፍና የሚቀርቡላቸውን ሰዎች ተመለከትሁ፡፡ ከእነዚህ ከሐዲያን መካከል ብዙዎቹ ሕይወት የሌላቸው ነገሮች ነፍስ አላቸው ብለው የሚያምኑ ናቸው፡፡ በእነዚህ መንደሮች የሚገኙ ብዙዎቹ ጠንቋዮች በጣም ተጸዕኖ የሚያሳድሩ ናቸው፣ ምክንያቱም ሁላቸውም በመናፍስቱ ፊት እና በአማልክቱ ፊት እንዴት ተቀባይነት እንደሚያገኙ፣ ስለ ብዙ አዳጉል እምነቶች ይጨነቁ ነበር፡፡ ደግሞም አንዱን እና ብቸኛውን፣ ቃሉን ለእነርሱ የገለጠውን አምላክ ወደ ማወቁ መጡ፡፡ ቃሉን ይጠሞሉ፡፡ ቃሉ ለእነርሱ አንድ ነገር ነው፡፡ ይህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ወደ እኛ የመጣ ማለጥ እንደሆነ ይገነዘባሉ፡፡ ቃሉን ለእኛ ገልጾልናል፡፡ ይህም መልካም ዜና ነው፡፡

እርሱ ቃሉን ለእኛ የሚገልጥ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን ስለዚህ ጉዳይ እንደዚህ አስብ ነበር፡– የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ስጦታ በመውሰድ እውነቱን ለእነርሱ ሰጣቸው፡፡ አሁን በዚህ አንቀጽ ኢየሱስ፣ <<ቃልህን ሰጥቼአቸዋለሁ>> ብሎ ሲናገር እንመለከታለን፡፡ ይህ በመላው የዮሐንስ ወንጌል ወስጥ የምንመለከተው ጭብጥ ነው፡፡ ዮሐንስ ከኢየሱስ አንደበት በመውሰድም ሆነ ከሌላ ስፍራ ላይ በሃያ አምስት የተለያዩ ጊዜያት እውነት የሚለውን ቃል ይጠቀማል፣ እንዲሁም ወደ እውነት ያመለክታል፡፡ ይህ በተደጋጋሚ የተነገረ ጭብጥ ነው፡፡ ቃሉ በቋሚነት ከእውነት ጋር ተስተካክሎ ተቀምጦአል፡፡ ዮሐንስ 8÷32ን አስታውሱ፡– <<እውነትን ታውቃላችሁ እውነትም አርነት ያወጣችኋል!>> ይላል፡፡ ይህ መላው ምዕራፍ፣ ቃሉ እውነት ነው በሚል አጊጦአል፡፡ ቃሉንም ከእውነት ጋር ዕኩል አድርጎ ይመለከተዋል፡፡

ለእነዚህ ሰዎች የሚገራቸው ነገር ቢኖር፣ <<አባት ሆይ ቃልህን ሰጡኋቸው፡፡ ቃልህን ለእነርሱ በዐደራ ሜልክ ሰጥቻቸዋለሁ፡፡ ይህ ደቀ መዝሙር ለሜድረግ ያለው እንደምታ ትልቅ ነው፡፡ እዚህ ላይ አያምልጣችሁ፣ <<ለእኔ የሰጠኸኝን ቃል ሁሉ ሙሉ በሙሉና ፈጽሜ ወደ እነርሱ አስተላለፉሁት፡፡>> እያለ ነው ኢየሱስ፡፡ በዚህ ላይ ላክልበት ይገባል፡፡ ከቃልህ አላስቀረሁም፡ <<አባት ሆይ እዚህ ላይ ጥቂት ነገሮችን ልታክል ይገባል፡፡ በትክክል እንደ ገባቸው ለሚረጋገጥ ጥቂት ተጨሜሪ እርዳታን ልንሰጣቸው ይገባል>> አላለም፡፡ ይህን አላለም እርሱ እንዲህ አለ፣ <<ለእኔ የሰጠኸኝን እውነት (ቃል) ሁሉ ለእነርሱ ሰጥቼአቸዋሁ፡፡>> ይህ ነው በትክክል ደቀ ማዝሙር ሜድረግ የሚባለው፡፡ ይህ ስለ እኛ <<እውነት በዐደራ ተሰጥቶናል፤ ይህም በሁሉን ቻዩ አምላክ ቃል ወስጥ የሚገኝ ነው፣ ደግሞም ልንነሣ እና ያንን እውነት ከብክነት የምንጠብቅ፣ እንዲሁም ያን እውነት ከእኛ በኋላ ለሚመጣው ትወልድ ልናባዛው የሚገባ ሰዎች ነን፡፡ በእኛ ላይ ሊያበቃ አይገባም፡፡ ይህ እውነት የዚህ ሰው ሥራ ነው ወይም የዚያ ሰው ሥራ ነው፣ አሊያም ተቋማዊ የሆኑ አብያተ ክርስቲያናት ሥራ ነው ሊባል አይገባም፡፡ እውነት ከአንዱ ወደ ሌላው መተላለፉን እርግጠኛ ለመሆን ይህ የእኔ ተግባር ሊሆን ይገባል፤ ይህም ልክ ኢየሱስ በሌሎች ሰዎች ሕይወት እንዳደረገው ያለ ነገር ነው፡፡

በዚህ ነጥብ ላይ ደቀ መዝሙር ስለ ሜድረግ ስንነጋገር በማጡም ቢሆን ምቾት ማጣት የሚሰማችሁ ሰዎች እንዳላችሁ አወቃለሁ፡፡ ምን ማለታችን ነው? <<ደቀ መዛሙርት የሜደርጋቸው ሰዎች ሊኖሩ ግድ ነው፣ ደግሞም ደቀ መዝሙር ሜድረግ ይጠበቅብናል፡፡ እነዚህ ሰዎች እግዚአብሔር ለእኛ የሚሰጣቸው ናቸው፡፡ አንዳንዶቻችሁ ራስ ወዳድነት ያለበት የችኮላ ባሕርይ ይታይባችኋል፡፡ ደቀ መዝሙር የሜድረግ መላው ሂደት በልዩ ልዩ ጉዳዮች ላይ የገዛ ራሳችሁን አስተሳሰብ እና ተሞክሮዎች ወደ ሌሎች በማስተላለፍ ላይ የሚያጠነጥን እንዳልሆነ የምንገነዘብበት ስፍራ ይህ ነው፡፡ ይህ ደቀ መዝሙር ሜድረግ በሚል የተጠራው መላው ነገሩ ከበስተኋላችሁ ለሚመጡ ሰዎች፣ በዙሪያችሁ ላሉ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል፣ የእርሱን እውነት በማስተላለፍ ላይ የሚያጠነጥን ነው፡፡

ይህ ራስን ከፍ ከፍ ሜድረግ አይደለም፡፡ ራስን ከፍ ከፍ የሜድረጊያ ጣሪያው ዕለት ዕለት ስለ ንግድ፣ ስፖርት እና የዘሙ ሹክሹክታ፣ የሁለትዮሽ ንግግራችንን መሙላት ነው፡፡ ይህ ራስን ከፍ ከፍ ሜድረግ ትርጉም አልባ የሆነ ንግግር ነው፣ ደግሞም ይህ ራሳችንን ደቀ መዝሙር ወደ ሜድረጉ ይመራናል፡፡ እግዚአብሔር ሆይ ቃልህን ከእኛ በሜፈልቅበት መንገድ በማኅበረሰባችን የአስተሳሰብ ማዕከል ላይ ማኖር እንድንችል እርዳን፡፡ ቃልህን በሕይወታችን ማዕከላዊ ስፍራ ላይ ማስቀመጥ እንድንችል እርዳን፡፡ በእኛ አስተሳሰብና አመለካከት፣ እንዲሁም ተሞክሮ ላይ በመመሥረት ደቀ መዝሙር አናደርግም፡፡ ደቀ መዝሙር ሜድረግ የሚመሠረተው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ነው፡፡ ስለዚህ ስንናገር ሰምተኸናል፡፡ እዚህ በብሩክ ሂልስ እንደ የእምነት ቤተሰብ ሆነን ሳለን እንኳ በተደጋጋሚ ቃሉ የምናደርገው ነገር ሁሉ ማዕከል ሆኖ ታገኙታላችሁ፡፡

በአንድ ሜልኩ የምንሳሳት ከሆነ፣ ይህን እውነት በታማኝነት በማጠበቅ እና ለሌሎች በማስተላለፍ፣ እንዲሁም በማባዛት ረገድ ወደ መሳሳቱ እናመራን፣ ምክንያቱም በዚህ ሜልኩ የምንሳሳት መሆናችን እርግጥ ከሆነ፣ ከበስተኋላችን የሚመጡ ሰዎችን የት እንተዋቸዋለን? በአሳባችንና በአመለካከታችን ይሆን የምንተዋቸው? ቃሉ የማኅበረሰባችን ማዕከል ነው፤ የወንጌል ማዳረስ ተልእኮ ማዕከል ነው፡፡ በታላቅ ሁኔታ ታምነናል፡፡ እግዚአብሔርም በዚህ ረገድ ታማኞች አድርጎናል፡፡

ስለዚህ የእግዚአብሔር ቃል ስጦታ እንደሆነ እንቈጥራለን፡፡ ይህ ማኣሻ ነጥብ ነው፡፡ አሁን በተለይ ወደ እነዚህ ሦስት ቀጥሮች ዘልቀን እንድንገባና እንድንቃኝ እፈልጋለሁ፡፡ በመጀመሪያ የእግዚአብሔርን ቃል እንደ ስጦታ እንቈጥራለን፡፡ ሁለተኛ የእግዚአብሔርን ቃል ወጠት በሕይወታችን እንለማመደዋለን፡፡ በቀጥር 13 ላይ አንድ ወጠትን እንድታዩ እፈልጋለሁ፤ አንድ ወጠትን በቀጥር 14 ላይ እንድትማለከቱ እሻለሁ፡፡ እንዲሁም ለጋለ ወጠት ከቀጥር 15-17 ያለውን ክፍል እንድትማለከቱ እወዳለሁ፡፡ ቀጥር 13ን ተመልከቱ፡፡

<<አሁንም ወደ አንተ እመጣለሁ በእነርሱም ዘንድ ደስታዬ የተፈጸመ እንዲሆንላቸው ይህን በዓለም እናገራለሁ፡፡>> እነዚህን ቃሎች የምነጣቸሁ እርሱ የተናገረውን ነገር እያማለከትሁ መሆኑን በዋነኝነት እያሳየሁ መሆኔን በማሰብ ነው፡፡ ከዚያ ጀምሮ ማለትም ከዮሐንስ 14-17 ድረስ ባለው ላይ ያለው <<በእነርሱ ዘንድ ደስታዬ የተፈጸመ እንዲሆንላቸው ይህን በዓለም እናገራለሁ>> በሚለው ተጠቃልሎአል፡፡

የእግዚአብሔር ቃል የመጀመሪያው ወጠት በዓለም ወስጥ ሳለን የሚያረካን መሆኑ ነው፡፡ ኢየሱስ ከዓለም ጋር በማውዳደር ስለ ደቀ መዛሙርቱ ሲናገር እንማለከተዋለን፡፡ ኢየሱስ <<ደስታዬ እንዲፈጸምላቸው፤ ዕርካታ የእነርሱ እንዲሆን እጸልያለሁ>> ይላል፡፡

ይህ በእውነቱ ደስ የሚያሰኝ ነው፡፡ ከቀጥር 13 ቀደም ብሎ ባለው አንድ ወይም ሁለት ቀጥሮች ላይ ክፉ በሆነች ዓለም እንዴት እንደሚሆኑ እያወራ፣ ኢየሱስ እንዴት ወደ ጥፋት እንደ መጣ የሚናገር ጉልህ ሥዕል ነው፡፡

ከዚያም ቀጥር 14ን ታገኛለህ፣ ደግሞም ዓለም እንደሚጠላቸው ይናገራል (ይህን በአንድ በሰኮንድ ወስጥ እንነጋገርበታለን)፣ ነገር ግን በቀጥር 13 ላይ ይህን ብርሃን ታገናላችሁ፡፡ ይህም ልክ እንደ ተራራ ጫፍ ያለ ዓይነት ነገር ነው፡፡ ተራራው በሁለቱም ገጽታዎቹ በጨለማ የተከበበ ነው፡፡ እዚህ ላይ የምታገኙት የቃሉን ትልቅ ሥዕል ሲሆን፣ እርሱም ደስታ ነው፡፡ ዓለም ምንም ትበል፣ ዓለም ምንም ይዛ ትምጣ፣ ደስታዬ በእነርሱ ዘንድ ፍጹም ይሆን ዘንድ ይህን እናገራለሁ፡፡>> ይህን እንደገና በዮሐንስ 15 ላይ አጽንኦት ይሰጥበታል፡፡ <<በእኔ ብትኖሩ ቃሎቼም በእናንተ ዘንድ ቢኖሩ ደስታዬ ከእናንት ዘንድ ይኖራል፣ ደግሞም ደስታዬ በእናንተ ይፈጸማል>> አለ፡፡

እዚህ ላይ የምናገኘው እውነታ የደቀ መዛሙርት ደስታ በዚህ ዓለም ኃጢአት በሚሰጠው ደስታ ላይ ያለ መመሥረቱን ነው፡፡ የደቀ መዛሙርቱ ደስታ ሙሉ በሙሉ በእግዚአብሔር ቃል ወስጥ በሚገኝ፣ ወስጣዊ በሆነ መንፈሳዊ ሀብት ላይ የተመሠረተ መሆኑን የሚያሳይ ሥዕልን ነው የምናገኘው፣ ደግሞም ይህ ለእኛ መልካም ዜና ነው፡፡

በዚህ ባለፈው ሳምንት በጉዞ ላይ ሳለሁ ከአንዲት ሴት ጋር እነጋገር ነበር፡፡ በቅርቡ ከገጠሞዋት ፈታኝ ነገሮች መካከል አንዱን እየነገረችኝ ነበር፡፡ እንዲህ አለችኝ፣ እንዴት አዲስ ሥራ እንዳገኘች ነገረችኝና <<ይህ መልሱ ይሆናል ብዬ አምናለሁ፡፡ ለእኔም ሆነ ለቤተሰቤ ሁሉንም ነገር ቀና የሚያደርግ ሥራ ይህ ነው ብዬ አምናለሁ፡፡>> ወደ እርስዋ ተማለከትሁ እና እንዲህ አልሁ፣ <<ስለ ሥራሽ ስሰማ ተደስቻለሁ፤ ደግሞም ይህ ትልቅ

ነገር ይመስለኛል፣ ነገር ግን አንድ የሆነ ነገር ቢከሰትበትስ፣ የሆነ ነገር ቢጐድለውስ? የቱንም ሁኔታ ወይም ከሚጥማት ሥሯ አልፎ የሚሄድ ዐለት እንዳለ ልነግራት ቻልሁ፡፡

ይህ ለእኛ መልካም ዜና አይደለምን? በዚህ ሳምንት የቱም ነገር ይፈጸም እኔና እናንተ ማንም የማናውቅ መሆናችንን ማወቁ መልካም አይደለምን? የቱም ነገር ይከሰት የእግዚአብሔር ቃል ውስጣዊ የሆነ መንፈሳዊ ሀብት ደግፎ የሚያኖረን መሆኑን ደስታችን መሆኑን ማወቁ መልካም አይደለምን? ለዚህም ነው ‹‹ሰው በእንጀራ ብቻ አይኖርም፡ ነገር ግን ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል እንጂ›› የተባለው፡፡ ይህ ለእኛ ግብኣችን ነው፡፡ ይህ ነው እኛን ደግፎ የሚይዘን፡፡ በዚህ ውስጥ እንኖራለን፣ ደግሞም ግራ በሚገባን ጊዜ ስጋት በሚገባን ጊዜ ቀጥሎ ምን እንደሚከሰት በማናውቅ ጊዜ ቃሉ በዓለም ውስጥ ሳለን ያረካናል፡፡ ይህ ሚስጢራዊ የሆነ ነገር ነው! ቃሉ ሚስጢራዊ ነው! ስለዚህ ያ አንዱ ውጤት ነው፡፡ ቃሉ እኛን ያረካናል፣ እንዲሁም ያስደስተናል፡፡

ሁለተኛው ውጤት ቃሉ ከዓለም ለይቶናል፡፡ ይህን በቁጥር 14 ላይ በሚታየው መልኩ ተቀምጦ እንድታዩ እፈልጋለሁ፡፡ ኢየሱስ እንዲህ አለ፣ ‹‹ቃልህን ሰጥቼአቸዋለሁ እኔ ከዓለም እንዳይደለሁ ሁሉ፣ እነርሱም ከዓለም ስላልሆኑ ዓለም ጠላቻቸው፡፡›› በመሠረቱ ኢየሱስ በዚህ በመጀመሪያ የአዲስ ኪዳን ቋንቋ እየተናገረ ያለው ነገር በጣም ግልጽ ነው፣ ‹ቃልህን ሰጥቼአቸዋለሁ ስለዚህ ልክ እኔን እንደ ጠላችኝ ዓለም እነርሱን ይጠላቸዋል፡፡›› ይህ ከዮሐንስ 15÷8 እስከ ዮሐንስ 16÷4 ባለው ላይ አጽንኦት ሰጥቶበታል፡፡ ከዓለም በታቃራኒ መልኩ እንደሚኖሩ በመደጋገም ይናገራል፡፡ በተጨማሪም ከዓለም የተለዩ ስለ መሆናቸው ዓለም (ደግሞም ይህ ጠንከር ያለ አነጋገር ነው) እነርሱን እንዴት እንደሚጠላቸው እጅግ ግልጽ በሆነ መንገድ ተናግሮታል፡፡

ይህ በመላው የዮሐንስ ወንጌል ውስጥ የምንመለከተው ሌላው ጭብጥ ነው፡፡ ብዙውን ጊዜ ዮሐንስ ዓለምን በሚጠራበት ጊዜ በኢየሱስ አንደበትም ሆነ በሌላ ሰው አንደበት በእግዚአብሔር እና በእግዚአብሔር እውነት ላይ የተነሣችውን ዓለም ለመጥቀስ ነው፡፡ እናንተ፣ ‹‹መልካም፡ ምን ማለት ነው?›› ትላላችሁ፡፡ ‹‹እኔ ዮሐንስ 3÷16ን አስባለሁ፣ ደግሞም ክፍሉ እግዚአብሔር ዓለምን እጅግ ወድዶአል ይላል ወይ?›› በትክክል ይህንኑ ይናገራል! ይህ የዚያ ቁጥር አጠቃላይ ውበት ነው፡፡ ይህ በእግዚአብሔር ላይ በተቃውሞ የተነሣች ዓለም ሥዕላዊ መግለጫ ነው፡፡ የዓፅናፈ ዓለሙ አምላክ በዓለም ላይ ጸጋውን እጅግ ከማፍሰሱ የተነሣ፣ አንድያ ልጁን ሰጠ፣ ደግሞም ማንም በእርሱ ቢያምን የዘላለም ሕይወት ይሆንለታል እንጂ አይጠፋም፡፡

የዮሐንስ 3÷16 ትርጉም እዚህ ላይ ደምቆ ብሎአል፡፡ ዓለም ማለት ይህ ነው፡፡ በእርግጥም ዓለም የሚታለል ሥዕላዊ መግለጫ እንኳ ሆና እንመለከታታለን፡፡ ዮሐንስ ስለ ኢየሱስ ማስተዋወቅ በጀመረበት ጊዜ እንኳ፣ በምዕራፍ 1 እርሱ ሕይወት እንደ ነበረ፣ ብርሃን እና ሕይወትንም እንዳመጣ ይናገራል፡፡ ዓለም ያንን ብርሃን እንዴት እንዳልተቀበለች ይናገራል፡፡ በግልጽ እንደሚታየውም በዮሐንስ ወንጌል ላይ ሲከሰት የምንመለከተው የክርስቶስን መስቀል የሚያመለክተን ነው፡፡ ስለዚህ እዚህ ላይ የምታገኙት ሥዕላዊ መግለጫ ነው፡፡ ኢየሱስ ‹‹ቃልህን ሰጥቼአቸዋለሁ›› አለ፡፡

አንተ መንግሥት አለህ፣ ደግሞም መንግሥትህ በንጉሥ ላይ ባሙ ወሮበሎች የተሞላች በሆነች ጊዜ፣ ኢየሱስ እነዚህን ሰዎች ካሉበት ሕይወት ጠርቶ የንጉሥ ባለ ሟሎች አደረጋቸው ማለት መሆኑን ማሰብ የምትችል ከሆነ፣ ነገሩ ይህን የሚመስል ነው፡፡ ሙሉ በሙሉ በንጉሡ ላይ ያሙ ወሮበሎች ያሉበት መንግሥት ቢኖርህ፣ ደግሞም ለንጉሥ ታማኝ የሆኑ ጥቂት ባለሟሎች ቢኖሩህ፣ በእነዚህ በሁለቱ መካከል ብዙ ኅብረት አይኖርም፡፡ እንደ እውነቱ ከሆነ፣ እነርሱን ችል በማለት ከሜገረው ከእያንዳንዱ ነገር በመማለስ ወሮበሎች በምንም ሚልኩ ከታማኞቹ ጋር ምንም ነገር ሜድረግን አይወዱም፡፡ እዚህ ላይ የምናገኘው ሥዕል ይህን ነው፡፡ ከሆነው በላይ ጎልቶ እንዲታይ እየቀባባሁት አይደለም፡፡ በዮሐንስ ምዕራፍ 17 ላይ የምንማከተው ሥዕል ይህ ነው፡፡ የታሪኩ መደምደሚያ ታማኝ የሆኑቱ የመንግሥቱ ባለሟሎች ለእነዚያ ለዓሙት ሰዎች ሕይወታቸውን ማስጠታቸው ነው፡፡

አሁን ዛሬ የምንኖረውን ሕይወታችንን በፍጥነት ወደ ኋላ ማለስ ብለን እንድንማከት እፈልጋለሁ፡፡ በአንድ ባህል ወስጥ የምንኖር መሆናችን፣ ደግሞም ይህ ባህል አዲስ እንዳልሆነም ሆነ እውነትን የሚገፋ መሆኑን ጥያቄ ወስጥ አትጨምሩም፡፡ አንጻራዊነት የዘመናችን ጩኸት በሆነበት ባህል ወስጥ እንኖራለን፡፡ ለአንተ እውነት የሆነ ነገር ሜልካምና ለአንተ ተቀባይነት ያለው እንዲሁም የሚሠራ ነገር ነው፡፡ ነገር ግን ለእኔ የሚሠራም ሆነ ተቀባይነት ያለው ነገር አይደለም፡፡ እውነት የሚባል ነገር የለም፡፡ እውነትን ይዤአለሁ ብለህ የምትናገር ከሆነ፣ እንግዲያወስ አንተ ራስህን ከፍ ከፍ የምታደርግ ሰው ነህ፡፡ አስተሳሰብህ ጠባብ ነው፡፡ አእምሮህ የተደፈነ ነው፡፡ በዚህ ማለዳ ብዙ የሚያበረታቱ ቃሎች ልሰጣችሁ እሜኛለሁ፣ ነገር ግን ወደዚህ እውነት የምንጠጋ ከሆነ፣ ይህ እውነት ከዓለም ይለያል፡፡

ደቀ መዛሙርቱ ይህን እውነት ወደ ባህላቸው ወሰዱ፡፡ ይህን እውነት ወደ ባህላቸው አሰረጹ፣ ደግሞም ዓለማቸውን ሙሉ በሙሉ ለወጡ፡፡ ቃሉ ኃይል አለው፡፡ ከዚህ እውነት ጋር አብረን በምንቆም ጊዜ፣ እውነትን በርኅራኄ ስንሰብክ እና እውነት ሥራውን እንዲሠራ ስንፈቅድ ፍሬን ያፈራል፡፡ እዚህ ላይ የሚያሳየን ይህንን ነው፡፡

ይህ ለልቤም ሆነ ለጥናቶቼ ቅርብ ከሆኑ ርእሰ ጉዳዮች አንዱ ነው፡፡ ዛሬ እጅግ ወጠታማ በሆነ ሜልኩ በባህላችን ወስጥ ይህን እውነት እንዴት እናወጀዋለን፣ ደግሞስ በዚህ ነጥብ ላይ ከዚህ ኀላፊነት ወደ ኋላ አንማለስም ለማለት በበቂ ሁኔታ እንዴት እንችላለን?

ለእኛ በዐደራ የተሰጠን የክርስቶስ እውነት አለ፣ ደግሞም እውነቱን ይዘን ዝም አንልም፡ ምክንያቱም እውነቱ ሕይወት ይሰጣል፡፡ ይህም ዘላለማዊ ሕይወት ነው፡፡ ስለዚህ ቃሉ በዓለም ወስጥ ሳለን የሚያረካን መሆኑን፣ ነገር ግን ከዓለም እኛን የሚለየን መሆኑን እወቁ፡፡

ሦስተኛ ቃሉ በዓለም ወስጥ ሳለን ይቀድሰናል፡፡ በቀጥር 17 ላይ በግልጽ የምንማከተው ይህንን ነው፡፡ በእውነትህ ቀድሳቸው፡፡ >> ቃልህ እውነት ነው፡፡ አንዳንዶቻችሁ <<መቀደስ ማለት ምን ማለት ነው?>> የሚለውን እያሰባችሁ ነው፡፡ በመሠረቱ ለአንድ የተለየ ዓላማ ማለየት ወይም ማዋል ማለት ነው፡፡ ይህም ባሕርይውን ያሳያል፡፡ ለዩአቸው ስንል ቅዱስ አድርጓቸው ማለት ነው፡፡

ይህ መቀደስ የሚለው ነገር ምን እንደሚመስል በሚቀጥለው ሳምንት ብዙ እናገርበታለሁ፡፡ <<ደግሞም መቀደስ የሚለው አማካከታችን ትንሽ የሚለወጥ መሆኑን እንመለከታለን፡፡ ነገር ግን መቀደስ በሚለው በቃሉ ትርጉም ላይ በማተኩር ፈንታ የመቀደሻ መንገድን ማለትም ቃሉን እንድናጠና እፈልጋለሁ፡፡ <<ይህ መቀደስ የተባለው ቃል በቃል የሚከናወን ነው፡፡>> ቅዱስ የሚያደርገን ነዳጅ ነው፡፡ የእግዚአብሔርን ባሕርይ ይዘን እንድዘልቅ የሚያደርገን ነዳጅ ነው፡፡ ይህ ኢየሱስ እዚህ ስፍራ ላይ በትክክል የሚጸልይበት ጉዳይ ነው፡፡ እርሱም እንዲህ ይላል፣ <<በቃልህ ባሕርይህን እንዲይዝ አድርጋቸው፡፡>> ቃሉ የክርስቶስ ደቀ መዝሙር የሚያደርግ ደግ ደቀ መዝሙር ሚድግን የሚቻል ተግባር የሚያደርግ ነዳጅ ነው፡፡ እንደ እውነቱ ከሆነ፣ ወደኋላ በምዕራፍ 15 ውስጥ የሚናገረው ይህንን ነው፡፡ <<ከዓለም እንድታወጣቸው አልለምንም፡ ነገር ግን በዓለም ሳሉ ከክፉው እንድትጠብቃቸው ነው፡፡>> ብሎ ጸልዮአል፡፡ እንዴት ነው ከዓለም የምትጠብቃቸው? ቢባል የሚሰጠው ምላሽ በእውነትህ የሚል ነው፡፡ ቃልህ እውነት ነው፡፡ እናንተ ራሳችሁን ከባላንጣው የምትጠበቁት በቃሉ አማካይነት ነው፡፡

ደቀ መዛሙርቱ ይህን በሕይወት ምሳሌነት ተመልከተውታል፡፡ ተመልሳችሁ በማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ አራት ከቁጥር 1-11 ያለውን አስታውሱ፡፡ ኢየሱስ ሦስት ጊዜ ተፈትኖአል፡፡ ይህም ከፉው ዲያቢሎስ ፊት ለፊት ቀርቦ የፈተነበት ሁኔታ ነው፡፡ በእያንዳንዱ የፈተና ጊዜ በምላሹ ትክክለኛውን ነገር ተናግሮአል፡፡ ምንድን ነው ያለው? እርሱ የተናገረው <<ተጽፎአል>> የሚለውን ነው፡፡ ከዚያም ደግሞ ከብሉይ ኪዳን ይጠቅሳል፡፡ አሁን ጥያቄው እንዲህ የሚል ነው፡፡ ከእኔ ጋር አስበብት፡፡ ኢየሱስ ተፈትኖአል፤ በፈተናው ጊዜ ለእያንዳንዱ ፈተና ተጽፎአል የሚል ምላሽ ሰጥቷል፡፡ በእነዚያ ሁኔዎች ውስጥ ፈተናዎቹን ለማስወገድ እንዲህ ያለውን ምላሽ ለመስጠት የሚያስችሉ ይመስሉዋችኋል? ቅዱሳት መጻሕፍትን መጥቀስ የግድ የሚያስፈልገው ይመስላችኋል? ጉዳይ እንደዚህ ያለው አይመስለኝም፡፡ ኢየሱስ በዚያን ጊዜ የቱንም ነገር ቢናገር የቅዱሳት መጻሕፍት አካል የሚሆንለት ሰው እንደሆነ አስባለሁ፡፡ እርሱ እንደዚያ ዓይነቱ ሥልጣን ያለው ነው፡፡

ቅዱሳት መጻሕፍትን መጥቀስ ነበረበት ወይ? አይ ይህን ማድረግ የግድ አያስፈልገውም፡፡ ንጹሕ መሆን የእግዚአብሔርን ባሕርያት ለማሳየት፣ ይህም ደቀ መዝሙር የማድረግ ጉዳይን ለማከናወን ቃሉ የሕይወታችሁ ማዕከል ሊሆን ይገባል ለሚለው፣ በዚህ ስፍራ ላይ ምሳሌነቱን እየተወልን እንደሆነ አስባለሁ፡፡ ቃሉ የተቀደሳችሁበት መሣሪያ ነው፡፡ ትርጉም የሚሰጥ ነው፡፡ በሕይወት ትግሎቻችን ሁላችንም ከተወሰኑ ኃጢአቶች ጋር እንታገላለን፡፡ ከአንዳንድ ፈተናዎች ጋር እንታገላላን፡፡ እነዚህ ትግሎችን ለመዋጋት ከሞከርን እና ከክፉው ጋር ፊት ለፊት ከተጋፈጥን፣ እንዲሁም እነዚህን ፈተናዎች ከቃሉ ውጭ ለመዋጋት ከሞከርን በዚያን ጊዜ በፊታችን ሜዳ ላይ እንወድቃለን፡፡ ይህን ላረጋግጥላችሁ እችላለሁ!

ይህን በገዛ ራሳችን በሥጋችን ለማድረግ መሞከር አደገኛ ነው፡፡ ቅድስና እንዲሰጠን ቃሉ ያስፈልገናል፡፡ የወሬ ማሾፈስ ፈተና በሚገጥመን እና በዚህ ማኅበረሰብ ውስጥ ባሉ ሰዎች እና ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ባሉ ሰዎች ላይ ክርስቶስን በማያከብር መንገድ ወሬ ማውራት በምንጀምርበት ጊዜ ልክ እንደ ኢየሱስ ቃሉ በልባችንና በአእምሮአችን ውስጥ ሆኖ ልንጠቀምበት፣ በፍጥነትም እስኪ ቆይ ሌሎች ሰዎችን እንደ ፍላጐታቸው ላንጽበት የሚቻልበትን የቱንም ነገር መናገር ከቶ አይጠበቅብኝም ልንል፣ ይህንንም ለማድረግ ኤፌሶን 4፥29ን በልባችን ልንሰውር ያስፈልጋል፡፡

በአንደበታችሁ ትታገላላችሁ፣ ደግሞም ሁልጊዜ የምትጸጸቱበትን ነገር ትናገራላችሁ፡፡ በዚህም ደግሞ አንዳንድ ነገሮችን ስትናገሩ ራሳችሁን ታገኙታላችሁ፡፡ እነዚህም ክርስቶስን የማያከበሩ እንደሆኑ የምታውቋቸው ነገሮች ናቸው፡፡ እነዚህ ፈተናዎች በሚገጥሞቻችሁ ጊዜ፣ ቃሉ በውስጣችሁ ሆኖ ልትጠቀሙበት ከምትችሉበት ሁኔታ ይልቅ ቃሉን የሚታወቁ የምትሆኑበት ሁኔታ እጅግ የከፋ ነው፡፡ ቃሉ በውስጣችሁ በሚሆንበት ጊዜ፣ ያዕቆብ ምዕራፍ 3 <<ምላስ በብልቶች ሁሉ መካከል ዓመፃኛ ዓለም ሆኖአል፡፡ ሁለንተናን ያሳድፋል፣ ደግሞም የፍጥረትን ሩጫ ሁሉ ያቃጥላል፡፡ እርሱም ራሱ ደግሞ በገሃነም ይቃጠላል>> ይላል ማለትና በዚህም ጠለትን ማሸፈር ትችላላችሁ፡፡ ሁሉም ዓይነት እንስሳት፣ ወፎች፣ በሜዳ ላይ የሚኖሩ እንስሳት እና የባሕር ፍጥረታት ተገርተዋል፤ እነርሱ በሰው ተገርተዋል፣ ነገር ግን አንደበትን ሊገታ የሚችል ማንም የለም፡፡ አንደበት ዕረፍት ዓልባ ክፉ ነው፡፡ ገዳይ መርዝን የተሞላ ነው፡፡ በአንደበት እግዚአብሔርን እና ጌታችንን እንባርካለን፣ ደግሞም በእርሱ በእግዚአብሔር ምሳሌ የተፈጠሩትን የሰው ልጆችን እንረግማለን፡፡

ከአንድ አፍ በረከትም መርገምም ይወጣሉ፡፡ ወንድሞቼ ሆይ ይህ ሊሆን አይገባም>> በማለት እንደሚናገር ታውቃላችሁ፡፡>> ይህን የምታውቁ ከሆነ፣ የተሻላችሁ ትሆናላችሁ ወይ? ቃሉ እግዚአብሔር የሰጠን ነዳጅ ነው፡፡ በመዝሙር 119 ላይ ስለ ምን <<ጕልማሳ መንገዱን በምን ያነጻል? ቃልህን በመጠበቅ ነው>> ብሎ ተናገረ! ከሁለት ቀጥሮች በኋላ፣ <<አንተን እንዳበድል ቃልህን በልቤ ሰወርሁ>> ይላል፡፡ ክርስቶስን ለመከተል በማለት ራሳችንን የሰጠን፣ ክርስቶስን በማሳየት ረገድም ሆነ ስለ እርሱ በማስተማር የተሰጠን እንድንሆን የሚያደርገን ነዳጅ ቃሉ ነው፡፡ ይህን ከቃሉ ውጭ ለማድረገ የምንጥር ከሆነ፣ አሳዛኝ በሆነ ሚልኩ እንወድቃለን፡፡ ይህን ክርስቲያናዊ ኑሮ ከቃሉ ውጭ እንኖረዋን፣ ተልእኮአችንንም እንፈጽማለን ብለን የምናስብ ከሆነ፣ ሞኞች ነን፡፡ እውነቱ በዓለም ወስጥ ይቀድሰናል፤ ቃሉ ያስፈልገናል፡፡

ቅድስናን ከቴሌቪዥን፣ ከዲቪዲ ወይም ከኢንተርኔት አታገኙትም፡፡ ቅድስናን ከእነዚህ ሁሉ ነገሮች አታገኙትም፡፡ ቅድስናን የምታገኙት በቃሉ ወስጥ ነው፡፡ እኛ እናገኘዋለን፡፡

ስለዚህ ለቃሉ እና ለስጦታው ዋጋ እንሰጣለን፣ ደግሞም ወጠፉቹን እንለማመዳቸዋለን፡፡ አሁን የክርስቶስ ደቀ መዝሙር እንደ መሆናችን ክርስቶስን እንዴት ነው የምንከተለው? በሚለው ላይ ይህ ያጠነጥናል፡፡ እዚህ ላይ የክርስቶስን ምሳሌነት እንከተላለን፡፡ ነገር ግን ይህ አሁን ምን ይመስላል? ይህም በሕይወቴ ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን በሌሎች ሰዎች ሕይወት ወስጥ ምሳሌነቱ ምን ይመስላል? ደቀ መዝሙር ማድረግ በትክክል ይህ ነው፡፡ ይህም የክርስትና ሕይወቴን የምኖረው ለገዛ ራሴ መሆኑ ቀርቶአል፡፡ እኔ የምኖረው ስለ ሌሎች ነው፡፡

ስለዚህ ለእኛ የተሰጠንን ቃሉን እንዴት እናስተምራለን? ለቃሉ ዋጋ እንሰጠዋለን፤ ወጠቱንም እንለማመዳለን፣ ከዚያም ደግሞ በሦስተኛነት ለሌሎች ደኅት ቃሉን እናባዛዋለን፡፡ በዚህ በመላው ምዕራፍ ወስጥ ቃሉን በዋነኛነት ከእግዚአብሔር ጋር ተያይዞ እናገኘዋለን፡፡ ቃሉ ከእርሱ የመጣ ነው፡፡ ይህን በቀጥር 8 ላይ ትመለከቱታላችሁ፡፡ እንደዚህ ይላል፣ <<የሰጠኸኝን ቃል ሰጥቼአቸዋለሁ፡፡>> በቀጥር 14 ላይ <<ቃልህን

ሰጥቻቸዋለሁ›› ሲል እንመለከታለን፡፡ በቁጥር 17 ላይ ‹‹በእውነትህ ቀድሳቸው፤ ቃልህ እውነት›› ነው ይላል፡፡ በተደጋጋሚ ቃሉ ከአብ የመጣበትን ሥዕላዊ መግለጫ እንመለከታለን፡፡ ከዚያም የተከሰተውን ተመልከቱ፡፡

ይህን በቁጥር 20 ላይ ተመልከቱ፡፡

እንደዚህ ይላል፣ ‹‹ስለ ደቀ መዛሙርቱ ብቻ አልጸልይም፤ በተጨማሪም በመልእክትህ አማካይነት በእኔ ለሚያምኑ ቱ እጸልያለሁ፡፡ በመልእክትህ ሲል በቃላቸው፣ በመልእክታቸው ማለቱ ነው፡፡ እዚህ ላይ የአቅጣጫ መቀየርን እንመለከታለን፡፡ ይህ አያምልጣችሁ! በመደጋገም ኢየሱስ፣ ‹‹ቃልህን ለእነርሱ ሰጠኋቸው›› ይላል፡፡ አሁን ደግሞ ከእኔ በመጣው፣ ከአንተ በመጣው ቃል አማካይነት በቃላቸው በኩል በእኔ የሚያምኑ ሰዎች አሉ ይላል፡፡ በዮሐንስ 17 ላይ ተከታዮቹን ትወልዶች ትመለከታላችሁ? አብ ቃሉን ለኢየሱስ ሰጠው፡፡ ኢየሱስ ልክ ለእርሱ በተሰጠው ሁናቴ ቃሉን በደቀ መዛሙርቱ ወስጥ አሰረጸው፡፡ ከዚያም በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ምን ያድርጉ? ቃሉን እንዲታዘዙ ሌሎችን ይመራሉ፡፡ ሮሜ 10÷17 ‹‹እምነት ከመስማት ነው፣ መስማትም በእግዚአብሔር ቃል ነው›› ይላል፡፡ ይህ የሕያው እግዚአብሔርን ቃል ለመውሰድ እና በሌሎች ሰዎች ወስጥ ማፍሰስ ለመጀመር ክርስቶስ በዐደራ የሰጠንን ደግሞም ዝም ብሎ በዘፈቀደ ከእርሱ ያልተቀበልነውን፣ ነገር ግን በወስጣችን ሊያበዛው ያለውን ቃል መውሰድ፣ ያገኘነው ሊታመን የሚይቻል ዕድል ነው፡፡

ቃሉን ለማስተማር በቅድሚያ እናደምጣለን፡፡ ቃሎቹን በተቀበሉ ጊዜ እነዚህን ቃሎች መቀበል፣ ደግሞም ከክርስቶስ የተቀበሉዋቸውን እነዚህን ቃሎች ማታዘዝ፣ በዚህም ወደ ሌሎች በማስረጽ በወስጣቸው ሊያፈስሱት ኀላፊነት ያለባቸው መሆኑን ደቀ መዛሙርቱ ያወቃሉ፡፡ ስለዚህም ቃሉን ለሌሎች ለማስተማር እናደምጣለን፡፡ ይህ ምን እንደሚመስል እንድናስብ እፈልጋሁ፡፡ ሁለት ተግባራዊ ምሳሌዎችን ልስጣችሁ፡፡ በመጀመሪያ ከእኔ ጋር ወደ ሱዳን ተጓዙ፡፡ በጭቃ ወደ ተሠራ ጎጆ ትጓዛላችሁ፡፡ ዙሪያውን ከብበው የተቀመጡ የቤተ ክርስቲያን መሪዎች አሉ፡፡

በፍጥነትም ቃሉን ሊያስተምራቸው ለመጣው ሰው ካላቸው አክብሮት የተነሣ ተነሥተው ቆሙ፡ መዝሙር ዘመራችሁ፤ ከዚያም ተቀመጣችሁ፡ ደቀ መዝሙር ማድረግን ከቃሉ ማስተማር ጀመርን፡፡ ደቀ መዝሙር ማድረግን እያስተማርን ሳለን፣ መላው ጊዜውን እያስተማርሁ ሳለ፣ ፊቶቻቸውን እምብዛም አላየሁም፡ ይህ በመተኛታቸው ምክንያት ወይም ከምሽቱ በፊት በነበረው ጊዜ በጭቃ ጎጆዋቸው ሳይተኙ በመቆየታቸው የቀን ሕልም እያለሙ በመሆናቸው ምክንያት ይሆን? አይደለም፡ የምትናገሩትን እያንዳንዱን ነገር የሚጽፉ በመሆናቸው፣ ፊቶቻቸውን ከቶ አታዩም፡ ከዚያ በኋላ ወደ እናንተ ይመጡና ‹‹መምህር ያስተማርኸንን እያንዳንዱን ነገር ለመውሰድ፣ ወደ ጉሳችን ቋንቋዎች ለመተርጐም እና ለጉሳዎቻችን ለማስተማር ኀላፊነት እንዳለብን እናምናለን›› ይሏችኋል፡፡ በሚያደምጠዋችሁ ጊዜ ቃሉን ለማብዛት ያደምጠዋችኋል፡፡

ከእኔ ጋር ወደ ሁንዱራስ እንጓዛለን፡፡ በሁንዱራስ የሰጠሁን የመጀመሪያውን ስብከቴን አስታወሰዋለሁ፡ በዚያ በመጀመሪያው አግዳሚ መደዳ ላይ የተቀመጡ ሰዎች ነበሩ፡፡ የምናገረውን እያንዳንዱን ነገር በሚደገፍ ይጽፉ ነበር፡፡ ከዚያ በኋላ ወደ እኔ መጡና እንዲህ አሉ፣ ‹‹ደቪድ ይህ በጣም ታላቅ ስብከት ነው፡ ይህን ለሌላው

ሰው ዳግመኛ ለማስተማር መቆየት አይኖርብንም፡፡ እኔም የተማሩት ነገር ለራሳቸው ብቻ የተማሩት እንደሆነ ሳይሆን፣ ሌሎችን ለማስተማር የተማሩት እንደሆነ ማንዘባቸውን አወቅሁ፡፡

ይህ የምናደምጥበትን መንገድ እንዴት እንደሚወጠው እንድታስቡ እፈልጋሁ፣ ምክንያቱም ወደ መሚያ ክፍል ማምጣት ለእኛ በጣም ቀላል ነው፡፡ የምንመጣው አንድ ነገር ልንቀበል ነው፡፡ እሺ ዛሬ ከቃሉ ልማር እፈልጋለሁ፣ ነገር ግን ይህ የራስ ወዳድነት መንገድ እንደሆነ በዚህ ሚለዳ ላስታወሳችሁ እፈልጋለሁ፣ ምክንያቱም የምታደምጡት ለገዛ ራሳችሁ ስትሉ ነው፣ ደግሞም ለገዛ ራሳችሁ እንድትሰሙም ሆነ እንድትቀበሉ የሚያስተምር ቃል በመጽሐፍ ቅዱስ ወስጥ የለም፡፡

በተደጋጋሚ ለሌሎች ሲባል የተለያዩ ነገሮች ከክርስቶስ እንደምንቀበል፣ ማለትም የእርሱን ቃሎች በሌሎች ሕይወት ወስጥ ለማስረጽ እንደምንቀበል፣ ክብሩን ለሌሎች ለማሳየት እንደምቀበል ተናግሮናል፡፡ አሁን እግዚአብሔርን ሚከል ባደረገ መንገድ እያደመጥን ነን፡፡ እንዴት እንደምንስማም ሆነ፣ የሰማነውን እንዴት በተግባር ላይ እንደማውለው ተገንዝባችኋል ወይ? አንድ ሰው ‹‹እሺ፣ ከየት ጀምሬ አሁን ላስተምር እንደምችል አላወቅም፡፡ አሁን በምቀበልበት ወቅትና ሁኔታ ላይ ነኝ፡፡ ማደግ እፈልጋለሁ፡፡ መማር እፈልጋለሁ›› ብሎ ሲናገር ምን ያህል ጊዜ ሰምታችኋል ወይስ እንደዚህ ብለን ተናግረናል? ይህ የጅልነት አመካንዮ ነው፡፡ ይህ ምንም የማይገባ ነገር ነው፡፡ እናንተም እኔን ‹‹እሺ ምን እያልህ ነው?›› ትሉ ይሆናል፡፡ ይህን ከእኔ ጋር አስቡ፡፡

ዛሬ በእግዚአብሔር ቃል ላይ ከምናሳፈው ጊዜ በኋላ ይበልጥ በመንፈሳዊ ነገር የታጠቀ፣ እና ይህን መልሶ ለሌሎች የሚያስተምር፣ ይህን በአንድ ሌላ ሰው ሕይወት ወስጥ የሚያባዛው ማን ነው? እኔ ይህን አደርገዋለሁ፡፡ ደኅና ለምንድን ነው ይህ የሚሆነው? ምክንያቱም ይህን የአገልጋዮች ቡድን ከማንም ይልቅ በይበልጥ አወቀዋለሁ፡፡ ምክንያቱም ቃሉን ማስተማር እንድችል ይህን በማጥናት ብዙ ጊዜ አጥፍቼአለሁ፡፡ ስለዚህ ደኅና እኔ ለመማር እና ለመቀበል እየተጓዝሁ እንጂ፣ ለማስተማር አይደለም ብሎ ማሰብ ቂልነት ነው፡፡ የሚያስተምሩ ሰዎች ብዙ የሚቀበሉም ሆኑ ብዙ የሚማሩ ናቸው፡፡ በወኑ ይህ ትርጉም ይሰጣል ወይ?

ስለዚህ የቃሉ እወቀታችን እንደ ረግረግ ውኃ ሊሆን ይችላልን? የምናደርገው ነገር ቃሉን በክርስትና ሕይወታችን ወስጥ መቀበል ብቻ ከሆነ፣ በዚሁ በእወቀታችን ብቻ የምንመላለስ ነው የምንሆነው፡፡ በቃሉ ለመኖር የተወሰንን ነን፡፡ ይሁን እንጂ፣ ብድግ ብለን ሕዝቦችን ለክርስቶስ ደቀ መዛሙርት በምናደርግበት ጊዜ፣ ቃሉን በምናስተምርበት ጊዜ፣ እንግዲያወስ ቃሉን በእርግጥ እናወቀዋለን፡፡ አሁን ጥልቀት ባለው መልኩ እየተጓዝን ነን፣ ምክንያቱም ቃሉን ከእኛ ለመስማት ሌሎች ሰዎች በእኛ ላይ የሚደገፉ ናቸው፡፡ ደቀ መዛሙርት እያደረግን ስንሄድ፣ እርሱ ወዳየልን ከፍታ እንሄዳለን፡፡ ይህ ትርጉም የሚሰጥበት ሁኔታ አለ ወይ? ቃሉን ለማስተማር እናደምጣለን፡፡

ይህም የምንሰማበትን መንገድ ይለውጣል፣ ደግሞም ከራስ ወዳድ ክርስትና እግዚአብሔርን ሚከል ወዳደረገ ክርስትና ስቦ ያወጣናል፡፡ ሌሎችን ሚከል ወዳደረገ ክርስትና ያሸጋግረናል፣ ምክንያቱም አሁን እኛ ለራሳችን የምናደምጥ አይደለንም፤ ለሌሎች የምናደምጥ ጭምር ነን፡፡ ደቀ መዝሙር ማድረግ ማለት ይህ ነው፡፡ እስኪ

አስበበት፡፡ ይህ የእምነት ቤተሰብ በየሳምንቱ የሚሂወን ቃል በተጽዕኖ ክልሉ ሥር ላሉ ሰዎች ለማስተላለፍ ቢሚው ምን ይከሰታል? በእርግጥም አንድ በወንጌል ያልተደረሰ ጉሳ ላይኖራችሁ ይችላል፡፡ ነገር ግን፣ በወንጌል ያልተደረሱ ሰዎች ይኖራሉ፡፡ እኔ ላደርገው ከምችለው በላይ እናንተ ይበልጥ ልታሳምኑዋቸው የምትችሏቸው ሰዎች ይኖራሉ፡፡ ከዚህ ክፍል የተበተነው የቃሉ ዘር በዚህ ማኀበረሰብ ወስጥ በሌላ ስፍራ መባዛት ቢጀምር ምን ይከሰታል? አሁን ቃሉ ይህን ማኀበረሰብ እየሞላው ነው፣ ደግሞም ፍሬን ያፈራል በሚል በኢሳይያስ 55 ላይ የተሰፋ ቃል ተሰጥቶበታል፡፡ ይበቅላል፤ ያድጋል፡፡ እንግዲያወስ ጥያቄው በእኛ ላይ የሚቁም ነው ወይ የሚሰው ነው፡፡

በዚህ ቤተ ክርስቲያን ግቢና ሕንጻ ወስጥ የሚገደብና የሚቁር ነው ወይ? እግዚአብሔር ሆይ እባክህ እንዲህ አይሁንብን፡፡ ቃሉ በዚህ ማኀበረሰብ ወስጥ ይስረጽ፤ ለሌሎች እናስተምረው ዘንድ ቃሉን እናደምጠው፡፡

አሁን ይህን ባለፉት ሁለት ሳምንታት ከተነጋገርንበት ጋር አያይዙት፡፡ ቃሉን ለማስተሚ እናደምጠዋለን፣ ከዚያም ደግሞ በሁለተኛነት ቃሉን የምናስተምርባቸወን ሜካም አጋጣሚዎች እንመለከታለን፡፡ ሰብከት ለማሰበክ ሜድ አይጠበቅብህም፡፡ በትንሽ ቡደን ወስጥ ያለ የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት ለማምራት ሜድ አይጠበቅብህም፡፡ ምናልባት ይህ አንዱ አማራጭ ሊሆን ይችላል፡፡ ነገር ግን፣ እግዚአብሔር ራሱ እነዚህን ነገሮች ካያዛቸወስ? ደግሞስ በዚህ ሳምንት በመንገድህ ላይ እግዚአብሔር ሰዎችን ለማምጣት ማከቃዊ በሆነ ሜከ የሚራመድ ከሆነስ? ይህ በቤትህ፣ በጉረቤትህ፣ በሥራ ስፍራህ፣ በትምህርት ቤትህ በፈጸማስ? ቃሉን እንዲሰሙ የፈለጋቸወን ሰዎች በዚህ ሳምንት በመንገድህ ላይ ቢያመጣስ? ደግሞስ በዚህ አማካይነት በዚህ ክፍል ወስጥም ይሆን በትንሽ ቡድን ወስጥ ወይም በግል የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናትህ ወስጥ ሊያስተምርህ ቢሻስ? እነርሱን ሊያስተምራቸው የሚወደው በእኔ በኩል ሳይሆን፣ በአንተ በኩል ነው፡፡

ዓይኖችህን መክፈትና <<እግዚአብሔር ሆይ ቃልህን ዛሬ እንዴት ማካፈል እችላለሁ? ያስተሚኸኝን ነገር ወስጀ እንዴት ወደ ሌሎች ሰዎች ላስተላልፈው እችላለሁ?>> ማለት በምትጀምርበት ጊዜ፣ በእሑድ ትምህርት ቤት ወስጥ ለአንድ ሰዓት ከሰላሳ ደቂቃ ከሚሰጠው ትምህርት በተቃራኒ ሜከ የቃሉ ዘር እንዴት እንደሚዘዛ ትመለከታለህ፡፡ ቃሉን የሚካፍልባቸው ዕድሎችን እንመለከታለን፡፡

ከዚያም ሦስተኛው ቃሉን በተግባር በሚያሳይ መንገድ እንኖራለን፡፡ እዚህ ላይ መላው መሠረቱ #ቃል ሥጋ ሆነ;-ትስጉት- መሆኑን አትርሱ፡፡ ይህም ቃሉ በሥራ ላይ ቃሉ በሥዕላዊ መግለጫ ሜከ በኢየሱስ ሕይወትና አገልግሎት የተገለጠ ነው፡፡ እርሱ በሚያስተምርበት ጊዜ <<እኔ መንገድ ነኝ፤ እኔ እወነት ነኝ>> ብሎአል፡፡ እኔ ቃል ነኝ፤ በእኔ ወስጥ ያለን ቃል ተመልከቱ>> ብሎአል፡፡

ይህ ሜካም ዜና ነው! ኢየሱስ በትምህርቱ ያደረጋቸው ነገሮች ሁሉ፣ የአብን ሥራዎች ሁሉ ማወቅ የሚበረታታ አይደለምን? እርሱ የቱንም ዓይነት የፖወር ፖይንት መሣሪያ የተጠቀመበት ሁኔታ የለም፡፡ ይህን ማመን አስቸጋሪ እንደሆነ አወቃለሁ፣ ነገር ግን እርሱ ይህን አድርጎታል፡፡ አስቂኝ የሆኑ ሥዕሎች የሉትም፡፡ የሚያስተምርበት አስተዋጽኦ አልነበረወም፡፡ ትምህርቱንም በፖወር ፖይንት የሚያቀርብበት መንገድ አልነበረም፡፡

ምርጥ የሆነው የማስተማሪያ ዘደው ሕይወቱ ነበር፡፡ ትምህርቱን እንዲሰጥ ግድ የሚለው ሕይወቱ ነበር፡፡ ደቀ መዛሙርቱ የነበራቸው ነገር እንዲሞሉት የሚፈልገውን ነገር፣ በሕይወት ምሳሌነቱ የሚያቀርብ መምህር ነበር፣ ደግሞም ቃሉን ወደ ወስጣቸው ከእነርሱ ጋር ባለ ግንኙነት የሚያሰርጽ፣ ሕይወቱን ወደ ወስጣቸው የሚያሰርጽ መምህር ነበር፡፡ የምናገኘው ሥዕላዊ መግለጫ ይህን የሚመስል ነው፡፡

በሥራ ስፍራ፣ በትምህርት ቤት፣ በጎረቤት፣ ያለንን ግንኙነት በመደባለቅ ፈንታ፣ እነዚህን ግንኙነቶች ከገዛ ራሳችን አሳቦች፣ አማካከቶች ጋር በመደባለቅ ፈንታ፣ ስለ ንግድ፣ ስፖርት እና የረቀቀ ሹክሹክታ ብናወራ ምን ይከሰታል? እነዚህን የሁለትዮሽ ንግግሮችን የሕይወት ቃል በሚያገኛቸው ጊዜ ምን ይከሰታል? የሕይወት ቃል ቢኖረን፣ እንዲሁም የምንነጋገረው ነገር በእነዚህ ንግግሮቻችን ወስጥ የሚቀላቀሉ አንገብጋቢ ጉዳዮች በዙሪያችን ላሉ ሰዎች በዚህ ሳምንት የምናቀርብላቸው መልካም ነገር አለ ወይ? የቱ ነው የእኛ መልካም ነገር ሆኖ የሚታየው? እኛ ያን ያህልም መልካም አይደለንም፡፡ ቃሉ ይህን ያህል መልካም ነው! ስለዚህ እዚህ ጋር ያለውን ቃል አደምጡ፡፡ እናንተ ታናናሽ ቡድኖች በገዛ ራሳችሁ መልሳችሁ ለሌሎች ታስተምሩ ዘንድ ወደ ሌሎች ታሰርጹት ዘንድ ቃሉን አደምጡ፡፡ ከዚያም ይህን ለሌሎች ሰዎች የምታካፍሉበትን ዕድል ፈልጉ፡፡ ከዚያም ደግሞ ቃሉ በሕይወት ሲተገበር ሰዎች እንዲመለከቱ በእርሱ ኑሩ፡፡ ይህ ደቀ መዛሙር ሚድረግ በሥራ ላይ ሲወል ነው፡፡ የሰባኪም ሆነ የመጽሐፍ ቅዱስ አስጠኚው ኀላፊነት ብቻ አይደለም፡፡ የክርስቶስን ቃል ማስተማር፣ የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ኀላፊነት ነው፡፡

ስለዚህ ይህ ወዴት ይወስደናል፣ ደግሞስ ይህ በሕይወታችን ምን ይመስላል? አንዳንድ ጥያቄዎችን ልጠይቃችሁ እፈልጋለሁ፡፡ በመጀመሪያ ቃሉን ለማን ልታስተምሩት ትችላላችሁ? ቃሉን እንድታስተምሩ እግዚአብሔር ማንን ሰጣችሁ? በቤታችሁ አማኞች አሉ ወይ? ለእኛ ቅርብ በሆነ መልኩ ይህ በግንኙነታችን የት እንደሚጀምር በግልጽ ይታያል? እዚህ ላይ በወኪልነት ለተቀማጡ ቤቶች ብቻ ልንገድበው አይገባም፡፡ ቃሉን ወደ ማኅበረሰብ ልንወስደው ይገባል፡፡ እግዚአብሔር የሰጠህ በሕይወትህ ያሉ ሰዎች እነማን ናቸው? ይህ እንግዲህ ስብከት ማስበክ መቻላችሁ አይደለም፡ ነገር ግን ክርስቶስ በቃሉ አማካይነት የሚያደርገውን ነገር ልትወስዱ እና በሌሎች ሰዎች ወስጥ እንዲፈስስ ልታደርጉት ትችላላችሁ፡፡

ሁለተኛው ጥያቄ፣ ቃሉን እንዴት ነው ልታካፍሉዋቸው የምትችሉት? የሚል ነው፡፡ እዚህ ላይ ነው አንዳንዶቻችን ደክም ብለን የምንታየው፡፡ ስለዚህም ለትንሽ ጊዜ ልንመለከተው ወደሚገባ ትምህርታዊ ጽሑፍ ትኩረታችሁን ልስብ እፈልጋለሁ፡፡ ነገር ግን ገሃድ አላደርገውም፡፡ ዳግመኛ ማስተማሪያ መምሪያ ምንድን ነው፡፡ ‹‹ቃሉን እንዴት ባለ መልኩ፣ እጅግ ማስፈያ በሆነ መልኩ ልንቀበለውና ልናባዛው እንችላለን?›› የእሑድ አምልኮም ይሁን የምንሳተፍበት የመጽሐፍ ቅዱስ ጥናት በአንድነት የምናስቀምጠው ነገር ተቀባይነት ያለው ነው፡፡ ቃሉ በእኛ ወስጥ ተቀብሮ እንዳይቀር ልናደርግ የምንችለው እንዴት ነው? ይህ በዕለት ተዕለት፣ ቀስ በቀስ በሚደረግ ሂደት ወደምናጠናው ቃል እንዴት ይመራናል? ልጆቻችንም ሆኑ ሚስቶቻችን፣ የሥራ ባልደረቦችም ሆኑ የትምህርት ቤት ጓደኞቻችን፣ ማንም ይሁን፣ እግዚአብሔር እየሠራና ቃሉን ለማባዛት እውነታውን ማወቅ ይቻለን ዘንድ ይህ ሕይወታችንን ዘልቆ መግባት የሚቻለው እንዴት ነው፡፡ እኔ ታደርጉታላችሁ ብዬ ተስፋ የማደርገውን ይህን እውነት በጥልቀት ቁፍራችሁ ለማግኘት የምትሹ ከሆናችሁ፣ ይህን እንድታደርጉ ይበልጥ አበረታታችኋለሁ፡፡

ስለዚህ ቃሉን ሆን ብዬ በፈቃዴ እንዴት ላስተምራቸው እችላለሁ? ይህ በድንገት የሚከሰት ነገር አይደለም፡፡ ይህ ሆን ብሎ በማቀድ የሚደረግ ነው፡፡ ደቀ መዝሙር ማድረግ በድንገት የምናከናውነው ነገር አይደለም፡፡ በፈቃደኝነት ራሳችንን የምንሰጥበት ጉዳይ ነው፡፡ በእውነቱ ልንጠይቀው የሚገባው ዐቢይ ጥያቄ ይህን ይመስላል፡- ቃሉ በእኔ ዘንድ ይቀራል ወይስ ቃሉ በእኔ አማካይነት ወደ ሌሎች ይሰራጫል? የእምነት ቤተሰብ የሆናችሁትን፣ በብሩክ ሂልስ ያለች ቤተ ክርስቲያን አባላት የሆናችሁትን በዚህ ሚዳ አንድ ዐብይ ጥያቄ ልጠይቃችሁ? ቃሉ በእናንተ ዘንድ ይቀራል ወይስ ቃሉ በእናንተ አማካይነት ወደ ሌሎች ይሰራጫል?

ይህን ሃሳብ በምሳሌነት በተለየ ሜሌኩ ለማየት አንድ ትንሽ ነገር እንድናደርግ እፈልጋለሁ፡፡ እዚህ ላይ ከእኔ ጋር አብረው እንዲሆኑ አንዳንድ ወላጆችን እጋብዛለሁ፤ ይህ ጉዳይ ምን ይመስላል? የሚለውን በዚህ ሚዳ ስለምንነጋገረው ነገር በጣም ግልጽ የሆነ ምናብ እንድናገኝ፣ ማለትም ዝም ብሎ ለመቀበል ማሰማት ሳይሆን፣ ነገር ግን ቃሉን ለማባዛት ሚድመጥ እንደሆነ ግንዛቤ ለመውሰድ እንዲረዳን ነው፡፡ ቃሉ በወስጣቸው ዘልቆ የፈሰሰላቸው ሰዎች፣ በወስጣቸው እየተባዛ ያሉ ሰዎች፣ እንዲሁም ያንን ቃል እንዴት እንደ ወሰዱት እና በሌሎች ሰዎችም ወስጥ እንዴት እንዳባዙት እነዚህን በሃሳባዊ መግጫዎች እንድታዩዋቸው እፈልጋለሁ፡፡ እነዚህ ወገኖች ግሩም በሆነ ሜሌኩ በሃሳባዊ ማለጫ ጉዳዩን እንደሚያሳዩን እገምታለሁ፡፡

(ልጆች በመጽሐፍ ቅዱስ ወስጥ ያሉ መጻሕፍትን እና የሚከተሉትን ጥቅሶች ይጠራሉ፡፡) ዘፍጥረት÷ ዘጸአት÷ ዘሌዋውያን÷ ዘኁልቁ÷ ዘዳግም÷ ኢያሱ÷ መሳፍንት÷ ሩት÷ 1ኛ ሳሙኤል÷ 2ኛ ሳሙኤል÷ 1ኛ ነገሥት÷ 2ኛ ነገሥት÷ 1ኛ ዜና÷ 2ኛ ዜና÷ ዕዝራ÷ ነህምያ÷ አስቴር÷ ኢዮብ÷ መዝሙረ ዳዊት÷ መጽሐፈ ምሳሌ÷ መጽሐፈ መክብብ÷ መኃልየ መኃልይ÷ ኢሳይያስ÷ ኤርምያስ÷ ሰቆቃው ኤርምያስ÷ ሕዝቅኤል÷ ዳንኤል÷ ሆሴዕ÷ ኢዮኤል÷ አሞጽ÷ አብድዩ÷ ዮናስ÷ ሚክያስ÷ ናሆም÷ ዕንባቆም÷ ሶፎንያስ÷ ሐጌ÷ ዘካርያስ÷ ሚልክያስ÷ ማቴዎስ÷ ማርቆስ÷ ሉቃስ÷ ዮሐንስ÷ የሐዋርያት ሥራ÷ ሮሜ÷ 1ኛ ቆሮንቶስ÷ 2ኛ ቆሮንቶስ÷ ገላትያ÷ ኤፌሶን÷ ፊልጵስዩስ÷ ቆላስይስ÷ 1ኛ ተሰሎንቄ÷ 2ኛ ተሰሎንቄ÷ 1ኛ ጢሞቴዎስ÷ 2ኛ ጢሞቴዎስ÷ ቲቶ÷ ፊልሞና÷ ዕብራውያን÷ ያዕቆብ÷ 1ኛ ጴጥሮስ÷ 2ኛ ጴጥሮስ÷ 1ኛ ዮሐንስ÷ 2ኛ ዮሐንስ÷ 3ኛ ዮሐንስ÷ ይሁዳ÷ ራእይ፡፡

<<ሁሉንም ነገር ማን እንደ ሠራው አታውቁምን? ስለ እርሱ ሰማችሁም ወይ? እርሱ ለዘላለም የሚኖረው ጌታ እግዚአብሔር ነው፡፡ በምድር ላይ ያለን ነገር ሁሉ ፈጠረ፡፡ እርሱ በዚህ ምክንያት አልደከመም፡፡ እውቀቱ ምን ያህል ታላቅ እንደሆነ ማንም ከቶ አያውቅም፡፡ ለደከሙ ሰዎች ብርታትን ይሰጣል፡፡ ብላቴኖች ይደክማሉ ጉብዛዝቱም ፈጽመው ይደክማሉ፡፡ በእግዚአብሔርን የሚታመኑ ሰዎች ብርታት ይጨምርላቸዋል፡፡ እንደ ንስር በክንፍ ይበራሉ፤ ይሮጣሉ፤ አይታክቱም፤ ይሄዳሉ፤ አይደክሙም፡፡>> (ኢሳይያስ 40÷28-31)

<<አሳቤ እንደ አሳባችሁ መንገዳችሁም እንደ መንገዴ አይደለምና ይላል እግዚአብሔር፡፡ ሰማይ ከምድር ከፍ እንደሚል እንዲሁ አሳቤም ከአሳባችሁ ከፍ ያለ ነው፡፡ ዝናብና በረዶ ከሰማይ እንደሚወርድ፣ ምድርንም እንደሚያረካት፣ ታብቅልና ታፈራም ዘንድ እንደሚያደርጋት ዘርንም ለሚዘራ እንጀራም ለሚበላ እንደሚሰጥ እንጂ ወደ ሰማይ እንደሚይመለስ ከአፌ የሚወጣ ቃል እንዲሁ ይሆናል፤ የምሻውን ያደርጋል የላክሁትም ይፈጽማል እንጂ ወደ እኔ በከንቱ አይመለስም፡፡>> (ኢሳይያስ 55÷8-11)

<<በሐዋርያትም ትምህርት፣ በኅብረት፣ እንጀራውንም በመቁረስ በየጸሎቱም ይተጉ ነበር፡፡ ነገር ግን በሰው ሁሉ ፍርሃት ሆነ በሐዋርያትም እጅ ብዙ ድንቅና ምልክት ተደረገ፡፡ ያመኑትም ሁሉ አብረው ነበሩ፤ ያላቸውንም ሁሉ አንድነት አደረጉ፡፡ ሜዳታቸውንና ጥሪታቸውንም እየሸጡ ማንኛውንም እንደሚፈልግ ለሁሉ ያካፍሉት ነበር፡፡ በየቀኑም በአንድ ልብ ሆነው በመቅደስ እየተጉ በቤታቸውም እንጀራ እየቆረሱ በደስታና በጥሩ ልብ ምግባቸውን ይመገቡ ነበር፤ እግዚአብሔርንም እያመሰገኑ በሕዝብ ሁሉ ፊት ሞገስ ነበራቸው፡ ጌታም የሚድኑትን ዕለት ዕለት በእነርሱ ላይ ይጨምር ነበር፡፡>> (የሐዋ. 2÷42-47)

ለእነርሱ የእግዚአብሔር ቃል የሚያስተምሩዋቸው ሰዎች እንዳሉ ሥዕላዊ መግለጫው ይታይሃል? ሌሎች ቃሉን በእነርሱ ሕይወት ከማባዛታቸው የተነሣ ቃሉን የተቀበሉ ሰዎች ይታዩሃል፡፡ በዚህ የእውነት ቤተሰብ ወስጥ ያሉ የወላጅነት ሚና የሚጫወቱ ሰዎች ቃሉን ወደ ሌሎች ያሠርጻሉ፡፡ የአራት ዓመት ልጅ በሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ 2÷ ከቀጥር 42-47 ያለውን ክፍል በቃሉ አያስታውስም፡፡ ይህን ይበልጥ እናባዛው፣ ደግሞም ሕፃናት በሚናገሩት ጊዜ ይህ ለእኔ ከንቱ አይሆንም፡፡ ፍሬን ያፈራል፤ ወጠቱንም ያስገኛል፡፡ ቃሉ መልካም ነው! ሊባዛም የሚገባው ነው፡፡ ይህም በልጆቻችን ዘንድ ብቻ አይደለም፤ በመላው ማኅበረሰብ ወስጥ ሊሆን ይገባል፡፡ ፍሬን ያፈራል፣ ጥያቄው፣ ቃሉን እንቀበለዋና፣ እናባዛዋለን ወይ? የሚል ነው? ልናስተምረው ኀላፊነት አለብን፤ ሕይወታችንን በእርሱ ልንሞላ ይገባናል፡፡

<u>ተግባራዊ የሕይወት ማዛመጃ</u>

ወደ ተግባራዊ የሕይወት ማዛመጃው ስንመጣ በዚህ በመደምደሚያው ወስጥ ያየናቸውን ዐበይት የሚጠቃለያ አሳቦች ከሕይወታችን ጋር በማገናዘብ ራሳችንን ወደ መመርመሩና ከእኛ ከእያንዳንዳችን የሚጠበቅብንን ነገር በወል ወደ ማጤኑ እናመራለን፡፡

ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርቱን ያስተምራቸው እንደ ነበረ ሁሉ' ከእኛ ሥር ሆነው እንዲሙሩና በተለያዩ የደቀ መዛሙርትነት ሂደት ወስጥ እንዲያልፉ ጌታም ሆነ አካሉ የሆነች ቤተ ክርስቲያን የሰጡንን ሰዎች ልናስተምራቸው ይገባል፡፡ እያስተማርችኋቸው ደቀ መዛሙርቴ አድርጓቸው እንደ ተባለው ሁሉ ሰዎችን ከማስተማር ወጭ ደቀ መዝሙር ማድረግ የሚባል ነገር ከቶ የለምና፡፡

ከዚሁ ጋር በተያያዘ ደግሞ ከወዲሁ ልናስብበት የሚገባ ዐቢይ ጉዳይ አለ፡፡ ይኸውም ሰዎችን ደቀ መዝሙር የምናደርግበት ትምህርት ይዘቱ ምን ይመስላል; የሚለው ነው፡፡ ሁሉም ትምህርት ሰዎችን ለክርስቶስ ደቀ መዝሙር ለማድረግ የሚጠቅም አይደለም፡፡ መጽሐፍ ቅዱሳዊ መሆኑ በእርግጥም የክርስቶስ ደቀ መዝሙር ሊያደርግ ይችላል፡፡ ወንጌል ተኮር' የእግዚአብሔርን ፈቃድ ማዕከል ያደረገ ትምህርት በእውነትም ሰዎችን ለክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ለማድረግ ይጠቅማል፡፡ ነገር ግን የሰዎችን ሥጋዊ አሳብና ፈቃድ ማዕከል ያደረገ አስተምህሮ ሰዎችን የክርስቶስ ሰይሆን' የሥጋ፣ የዓለምና፣ የሰይጣን ደቀ መዛሙርት ያደርጋል፡፡

እግዚአብሔር አምላክ በወንጌል አገልግሎት ወስጥ የሰጠንን ሰዎች የምናስተምረው በሁለት መንገድ ነው፡ የመጀመሪያው በቃል ወይም በንግግር መልኩ የእግዚአብሔርን እውነት መግለጥ ነው፡ ይህን በስብከት መጽሐፍ ቅዱስን በማስጠናት' በሥነ ጽሑፍ፣ እንዲሁም በእግዚአብሔር ቃል ሰዎችን በማማከርና በመገሠጽ ልንተገብረው እንችላለን፡፡

ከዚህ የላቀው መንገድ ግን የእግዚአብሔርን ቃል እኛው ራሳችን እየኖርንበት ለሚከተሉት ሰዎች በተግባር ቃሉን ማሳየት ነው፡ በሕይወት ምስክርነተ የሚደታጀብ አስተምህሮ የትም አይደርስም፡፡ ሰዎች የቃሉን ሚና ስላስተማርናቸው ብቻ በራሳቸው ተነሣሽነት ሊፈጽሙት እንደሚችሉ ከቶ ማሰብ የለብንም፡

ሰዎች ያስተማርናቸው የሕይወት መርኆች በሰው ሕይወት ውስጥ እንዴት እንደሚተገበሩ ለማየት ይጓጓሉ፡፡ በእርግጥም ሕያው የሆነ የሕይወት ምሳሌነትን በሚያገኙበት ጊዜ ነው ለበጎ ነገር የሚነሣሡት፡፡ ስለዚህም ቀድሞ በሚራመድ ሌሎችን ማስከተል የምንችል ስንሆን ብቻ ነው ሰዎችን ካሉበት አንድ ደረጃ ፈቀቅ ማድረግ የምንችል፣ ተጽዕኖ ፈጣሪ አገልጋዮች ልንሆን የምንችለው፡፡

ስለዚህም በዚህ ረገድ ጠንቃቃና የቤት ሥራችንን በአግባቡ የተወጣን አገልጋዮች ለመሆን ከወዲሁ በእነዚህ በሁለቱም መልኩ፡ ማለትም በንግግር መልኩም ሆነ በተግባር መልኩ ሰዎችን በማስተማር የክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ለማድረግ ራሳችንን ከወዲሁ እናዘጋጅ፡፡

ቀጠዩ እጅግ ትልቅ ግምትና ስፍራ ሊሰጠው ነገር ግን በዚህ ዘመን ሚዛን አይደፌ ሆኖ እየታየና ፋሽኑ እንዳለፈበት ልብስ ተጥሎ የምናገኘው ነገር ሥር ነቀል በሆነ መልኩ ሁሉንም ነገር ለክርስቶስ ክብር ሲባል መተው ወይም ከሁሉ ማለየት ነው፡፡

ራሱ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ #ሊከተለኝ የሚወድ ራሱን ይካድ፤ መስቀሉንም ተሸክሞ ዕለት ዕለት ይከተለኝ$ በማለት አስተምሮአል፡፡ ስለ እርሱ ሁሉንም፡ ለመጥቀስም ያህል እናትን አባትን፣ ወንድምን እኅትን፣ ባልን ሚስትን፣ ልጆችን ዘመድ አዝማድን፣ ሌላን የምንለውን ነገር ሁሉ ስለ እርሱ ስለ ስሙ ካልተውን በስተቀር የእርሱ፣ ማለትም የጌታችን የመድኃኒታችን የኢየሱስ ክርስቶስ ደቀ መዛሙርት ልንሆን እንደማንችል ቀድሞውኑ ስላስተማረን፣ ሁሉን ሥር ነቀል በሆነ መልኩ ለእርሱ ክብር ልንተው /ልንሠዋ፣ እንዲሁም በዓለም ሳላችሁ መከራ አለባችሁ እንዳለው፣ በብዙ ሚበልና ወጀብ ወስጥ ልናልፍና የደቀ መዛሙርነትን ዋጋ (ወድ ዋጋ) ልንከፍል ያስፈልጋል፡፡

ሌላው ከእያንዳንዳችን የሚጠበቅ ነገር ቢኖር ስለ ክርስቶስ አዳኝነት በመናገር (በዓለም ጨለማ ላሉ ሰዎች ሁሉ በመመስከር) ራሳችንን የምናባዛ ሰዎች ልንሆን ያስፈልጋል የሚለው አሳብ ነው፡፡ ይህ የእውነተኛ ክርስትናም ሆነ ደቀ መዛሙርነት ገላጭ ባሕርይ ነው፡፡ ለሰዎች ስለ ጌታችን መድኃኒታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለመናገር ጊዜው ነው ወይ;...ወዘተ የሚሉ ጥቄዎችን ማቅረብ አያስፈልግም፡፡ የጌታን ማዳን የተለማመደ ሰው ለሌላው ወገኑ ይህን ሊያደርገው ይችላል፤ ይገባልም፡፡

በሌላ መልኩ ደግሞ ስለ ክርስቶስ ለመመስከር ጸጋው የለኝም ልንል' እንዲሁም ጸጋው ያላቸው ሌሎች ሰዎች ቢመሰክሩ ወጡቱ ይኖረዋል፤ ስለዚህም እነርሱ ይመስክሩ፤ እኛ ቀሪዎቻችን ደግሞ ባለን ልዩ ልዩ መንፈሳዊ ስጦታዎች ጌታ ጸጋውን እንዳበዛልን መጠን የክርስቶስ ኢየሱስን አዳኝነት ከመቼውም በላይ ዛሬ ለሰዎች ለመናገር የሁለንተና ዝግጅት እናድርግ፡፡

ደቀ መዛመር ማድረግ ክስተት ሳይሆን ሂደት እንደ መሆኑ መጠን' የእግዚአብሔርን ቃል ስንማርም ሆነ ስናጠናው ለገዛ ራሳችን ብቻ እንደምንሰማውም ሆነ እንደምናጠናው ማሰብ ትተን' የቱንም የተማርነውንና ጌታ የገለጠልንን ነገር በዙሪያችን ላሉ ሁሉ ልናካፍለው እንደሚገባ በማሰብ ጭምር ልንማረውም ሆነ ልናጠናው ዝግጅ እንሁን፡፡

ከዚያም የተማርነውንም ሆነ የተገለጠልንን እውነት ለሌሎች እናካፍለው፡፡ በዚህም ሰዎችን ለክርስቶስ ደቀ መዛሙርት በምናደርግበት ሂደት ወስጥ የሚያሁርጥም ሆነ የሚይናቅ ሜችንን እየተወጣን አንሂድ፡፡

በእርግጥም እነዚህ ከላይ የተዘረዘሩ ጉዳዮችን በሚላት ለመወጣት የሚያስፈልጉን ሌሎች ረጅ ወይም ደጋፊ የሆኑ ተግባራትን ልናከናውን ያስፈልገናል፡፡ በዚህ ረገድ ዝግጁ ልንሆን ይገባል፡፡ የመጀመሪያው ረጅ ተግባር ጸሎት መሆኑን ልብ ልንል ያስፈልጋል፡፡ መንፈሳዊ ነገሮች ብዙ ሰልፍና ተግዳሮት ያለባቸው እንደ መሆናቸው ልንሠራቸውና ወጤታማ ልንሆንባቸው የምንችለው በጸሎት ኃይል አማካይነት ነው፡፡ መጽሐፍ የጻድቅ ሰው ተግባር፣ ብርታት፣ ጥረት፣ በሥራዋ እጅግ ኃይልን ታደርጋለች አይልም፡፡ ይልቁንም የጻድቅ ሰው ጸሎት በሥራዋ እጅግ ኃይልን ታደርጋለች

ይላል፡፡ ስለሆነም ወንጌልን በተማከተ ተግባራዊ ሥራውን ብቻ ማሠራት እንዳለብን እያሰብን መ◭ዝ የለብንም፡፡ ስራችን የሚከናወንበትን ረጅ መሣሪያ ጸሎትን/በማጠቀም ማንቀሳቀስ ይኖርብናል፡፡

ሌላው ረጅ ወይም ደጋፊ ደግሞ ጾም ጸሎት ነው፡፡ አንዳንድ ጊዜ በከተማችን ላይ ካሉ የተማሹ ኃይላት የተላከ ማሰበር ያለበት መናፍስታዊ ቀንበር ይኖራል፡፡

በዚህ ጊዜ ደግሞ በጸሎት በሚታጀብበት ሁኔታ በጌታ ፊት መጾም ያስፈልጋል፡፡

በጌታ ፊት በጾምና በጸሎት ሆነን ስንቀርብ ያቃተንን እና የከበደንን ነገር ሁሉ ራሳችንን በማዋረድ በእግሮቹ ሥር እናስቀምጣለን፡፡ በዚህም ጊዜ ጌታ ተግዳሮቱን ከፊታችን ያነሳዋል፣ አሊያም ደግሞ በፊታችን የቆመ ጋሬጣን የምንሚታብትንና የምናፈርስበትን ምሪት ይሰጠናል፡፡

በዚህም ምሪት አማካይነት ጸልየን የጠላትን ምሽግ ሁሉ በሚፈራረስ፣ በሮችን (የአገልግሎት በሮችን) ሁሉ እናስከፍታለን፡፡ ስለዚህም ስኬታማ የሆነ አገልግለትን በደስታ እናጣጥማለን፡፡

ከዚህ በመቀጠል ልንማከተው የሚገባ ቀጣዩ ረጅ መሣሪያ የጌታን ድምፅ ማስማትና ማታዝዝ ነው፡፡ መጽሐፍ #የሚሰማኝ በእርጋታ ይቀመጣል፤ ከመከራም ስጋት ያርፋል$ (ምሳሌ 1÷26) ይላል፡፡

ደግሞም በሌላ ስፍራ #ቢሰሙት ዕድሜያቸውን በልማት ዘመናቸውንም በተድላ ይፈጽሙሉ$ ሲል የእግዚአብሔር ቃል ያስተምረናል፡፡ ከዚህም እን"Dንስ ሰዎችን ለክርስቶስ ደቀ ማዛሞሮት ሚድረግን የሚያህል ታላቅ ተግባር ቀርቶ፣ ትወልደን በቃሉ አንጾ ታላቁን ዐደራ የማስረከብ ታላቅ ኀላፊነት ቀርቶ፣ የትኛውንም መንፈሳዊ እንቅስቃሴ፣ በግል ሕይወት ወስጥ ያለ ጉዳይ ከእግዚአብሔር አምላክ ጋር በተያያዘ ሜሉኩ ቅጥ ባለው መንገድ ለመተግበር፣ ጌታን ማስማት፣ ከብዙ ድምፆች መካከልም የእርሱን ድምፅ ለይቶ ሚድመጥ፣ እንዲሁም ከሥጋና ከደም ጋር ሳይማከሩ የልቡን አሳብና ፈቃድ ሁሉ ሜፈጸም ያስፈልጋል፡፡

በዚህ ረገድ ስኬታማ ከሆኑ ቅዱሳን አባቶች መካከል የይሰሐቅን የአንድ ወቅት ገጠምኝ መሜልከቱ ጠቃሚ ይሆናል ብዬ አምናለሁ፡፡

መጽሐፍ ቅዱሳችንን አወጥተን በምናነብበት ጊዜ፣ ዘፍጥረት ምዕራፍ 26ን ከይስሐቅ ጋር የተያያዙ ሦስት መሠረታዊያን ነገሮችን እናገኛለን፡፡

የመጀመሪያው ይስሐቅ ረሀብ ስለ ተነሣ ነፍሱን ከረሀብ ለመዳን ካለበት ሰፍራ ወደ ግብፅ ጉዞ እንደ ጀመረ፣ ነገር ግን በጉዞቸው ላይ ስለ በፍልስጥኤም ምድር በጌራራ እንዳረፈ የሚገረን ታሪክ ነው፡፡

ሁለተኛው ይስሐቅ በጌራራ ተቀማጦ ሳለ እግዚአብሔር አምላኩ እንደ ተገለጠለትና #ይስሐቅ በሆይ በዚህ በጌራራ ተቀመጥ እባርክሃለሁ$ ብሎ እንዳዘዘው ወይም በሌላ አነጋገር በዚያ መቀመጥ እንዳለበት የሚያሳስብ ምሪትን እንደ ሰጠው የሚገረን ክፍል ነው፡፡

ሦስተኛው ይሰሐቅ የእግዚአብሔርን ድምፅ ሰምቶ በማታዘዝ በጌራራ እንደ ተቀማጠና ባገኘው ምሪት መሠረት በዚያም በመቀማጡ እግዚአብሔር በዓመቱ በሚሰበሰበው መካር ከዚህ ቀደም ያሚተው ከነበረ ምርት መቶ እጥፍ በረከትን እንደ ሰጠው የምንማከትበት ታሪክ ነው፡፡

እንግዲህ ከዚህ ምን እንሚራለን ብለን ካልን፣ እግዚአብሔርን ከመንንና ከእርሱም ምሪትን ካገኘን በእርግጥም በሕይወታችንና በአገልግሎታችን እጅግ ስኬታሞች እንሆናለን የሚል ትልቅ ሜልእክት እናገኛለን፡፡

መደምደሚያ

ተከተሉኝ በሚለው በዚህ ተከታታይ የሆነ የደቭድ ፕሌት መልእክት ወስጥ ደቀ መዝሙር ማድረግን በተመለከተ ጥቂት ሊባሉ የሚችሉ መሠረታዊያን መርኆችን እንመለከታለን፡፡

የመጀመሪያው መርኅ፣ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን የሚያስተምርበት ትምህርት ቤትም ሆነ የሚያሠለጥንበት የሥልጠና ማዕከል፣ እንዲሁም ሥርዓተ ትምህርት ቤት አልነበረውም፤ ነገር ግን እርሱ ራሱ ትምህርትቤትም ሆነ የሥልጠና ማዕከል፣ እንዲሁም ለተማሪዎቹ በቂም ሆነ ተግባራዊ ሥርዓተ ትምህርት ነበር የሚለው ነው፡፡ ስለዚህም ደቀ መዛሙርቱ ሲያስተምር ይሰሙታል፤ የሚያደርገውን ይመለከታሉ፤ በሰሙትና ባዩት እውነት መሠረትነት ይከተሉታል፡፡ የተማሩትንና ያዩትንም ነገር በሕይወታቸው ይተገብሩታል፡፡

ሁለተኛው ምርጥ፣ ደቀ መዝሙር መሆን ማለት ሥር ነቀል በሆነ መልኩ ሁሉን ለክርስቶስ ክብር ሲባል መተው፣ ለክርስቶስ ክብር ሲባል ሥር ነቀል በሆነ መልኩ ማየት ነው፡፡

ሦስተኛው መርኅ ደቀ መዝሙር ማድረግ በወስጡ አራት ግብዓቶችን የያዘ መሆኑ ነው፡፡ አንደኛው ግብዓት ቃሉን ማካፈል ነው፡፡ ደቀ መዝሙር ማድረግ በእርግጥም የሚጀምረው ቃሉን በማካፈል ነው፡፡ ቃሉን መናገርና ማከፈል #ሀ; ብለን ደቀ መዝሙር ማድረጊያ ተግባራችንን የምንወጣበት የመጀመሪያው ግብዓት ነው፡፡ ሁለተኛው ግብዓት ቃሉን በተግባር ማሳየት ነው፡፡ ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ብዙ ሥራዎችን /ተግባራትን/ በደቀ መዛሙርቱ ፊት ያከናወነ ነበር፤ በዚህም ቃሉ በተግባር ሲሠራ የሚመለከቱትን ዕድል ይሰጣቸው ነበር፡፡ በዚህም የእግዚአብሔር ቃል የሚሠራ ብርቱና ኃያል መሆኑን ይረዱና በእግዚአብሔርም ላይ ይበልጥ እየታመኑና እየተደገፉ ይሄዱ ነበር፡፡ ሦስተኛው ግብዓት ደግሞ ቃሉን ማስተማር ነው፡፡$ በዚህ ግብዓት አማካይነት ነው፡፡ ሰዎች የእግዚአብሔርን ፈቃድ ሙሉ በሙሉ ወደ ማወቁ የሚመጡት፡፡

አምስተኛው መርኅ ራሳችንን የምናባዛ ደቀ መዛሙርት መሆን እጅግ በጣም አስፈላጊ ነው የሚል ነው፡፡ መጽሐፍ ቅዱስን ስንመለከት ሰዎች መሢሑን እንዳወቁ ወዲያው ለሌሎች ሰዎች ስለ እርሱ ይመሰክሩ ነበር እንጂ፣ ይህን ቸል አይሉትም ነበር፡፡ ዛሬ በዚህ ዘመን እየተደረገ ያለው ነገር ግን ከዚህ ተቃራኒው ነው፡፡ ሰዎች ወደ ጌታ ከመጡ በኋላ ረጅም ጊዜ እንዲማሩ የቤተ ክርስቲያን አባል እንዲሆኑ የእግዚአብሔርን ቃል በብዙ እንዲያወቁ ለማድረግ የምንችለውን ያህል እንታገላለን፡፡ ነገር ግን ባወቁት ማጠን ወዲያውኑም ሆነ በየሂዱቱ ስለ ክርስቶስ እየመሰከሩና እያገለገሉ እንዲሄዱ አናደርግም፡፡

ስለዚህም የእግዚአብሔርን ቃል ለራሳቸው ብቻ የሚሰሙ እንጂ፣ ለሌሎችም ጭምር የሚሰሙ እንዳይሆኑ እናደርጋቸዋለን፡፡ ስለዚህም ደግሞ ሰዎች ሌሎችን ደቀ መዝሙር ሊያደርጉ የሚችሉበትን ዕድል እናሳጣቸዋለን፡፡ አገልግሎት ሂደት እንደ መሆኑ ማጠን በዚህ ሂደት ወስጥ እንዳያልፉ እናደርጋቸዋለን፡፡

በመሆኑም ዛሬ ብዙዎች ስለ ክርስቶስ ለመመስከር ከማይችሉበት ደረጃ ላይ ደርሰዋል፡፡ አንዳንዶች ደግሞ ይህን ድካም አንደ ብርታትም ሆነ ተለምዶአዊ ነገር በመውሰድ እኛ የምንመሰክርበት ጸጋ የለንም እስከ ማለቱ ደርሰዋል፡፡ ነገር ግን በደቀ መዝሙርነት ሂደት ወስጥ ስናልፍ ስለ ክርስቶስ መመስከርና ራሳችንን የምናበዛ አማኞች መሆናችን መጽሐፍ ቅዱሳዊ ስለሆነ ወደዚሁ ልምምድ መምጣት ይኖርብናል፡፡

ማጠቃለያ

#ተከተሉኝ!$ በሚል ርዕስ በዶ/ር ደቪድ ፕሌት የተዘጋጀው ተከታታይ ትምህርት ከክፍል 1–6 የቀረበበት ዝግጅት ይህን ይመስል ነበር፡፡ አድማጮቻችን፣ በዚህ ዝግጅት ወስጥ በቀረቡት 6 ተከታታይ ትምህርቶች

እንደ ተባረካችሁ ተስፋ አደርጋለሁ፡፡ ይህንን ብቻ ሳይሆን በተማራችሁት ትምህርት ፍሬ እንደምታፈሩ ተስፋ አደርጋለሁ፡፡

በሜጩሻም ጌታ ዘመናችሁን ይባርክላችሁ እያልሁ የምስናበታችሁ የሬዲዮ ሜልእክቱ ተር◭ሚ አርታዒ እና አቅራቢ ዳንኤል ተሾመ ነኝ፡፡ ቸር ይግጠማን✏